

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

2015/C 046/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 046/02	Sprawa C-678/11: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 56 TFUE i art. 36 porozumienia EOG — Usługi oferowane w Hiszpanii przez fundusze emerytalne i towarzystwa ubezpieczeniowe mające siedzibę w innym państwie członkowskim — Pracownicze programy emerytalne — Obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego zamieszkałego lub mającego siedzibę w Hiszpanii — Charakter ograniczenia — Względy uzasadniające — Skuteczność kontroli podatkowych i zwalczania unikania opodatkowania — Proporcjonalność)	2
---------------	---	---

2015/C 046/03	Sprawa C-113/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino”, ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza – Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria/San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus [Odesłanie prejudycjalne — Usługi transportu sanitarnego — Ustawodawstwo krajowe zastrzegające wykonywanie działalności transportu sanitarnego na rzecz publicznych jednostek zdrowia w pierwszej kolejności dla spełniających wymogi prawne i zarejestrowanych stowarzyszeń wolontariackich — Zgodność z prawem Unii — Zamówienia publiczne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Dyrektywa 2004/18/WE — Usługi mieszane objęte jednocześnie załącznikiem II A i załącznikiem II B do dyrektywy 2004/18 — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i d) — Pojęcie zamówienia publicznego na usługi — Charakter odpłatny — Świadczenie wzajemne polegające na zwrocie poniesionych kosztów]	3
---------------	--	---

2015/C 046/04	Sprawa C-128/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalia) – Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL [Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 4 ust. 1 i art. 13 — Rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 — Artykuł 19 ust. 1 lit. a) — Refundacje wywozowe — Zaliczka na poczet refundacji — Warunki zwolnienia zabezpieczenia ustanowionego w celu zapewnienia zwrotu zaliczki]	3
2015/C 046/05	Sprawy połączone od C-148/13 do C-150/13: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State – Niderlandy) – A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 4 — Ocena faktów i okoliczności — Szczegółowe zasady oceny — Uwzględnienie określonych dowodów — Zakres uprawnień właściwych organów krajowych — Obawa przed prześladowaniem ze względu na orientację seksualną — Różnice między z jednej strony ograniczeniami odnoszącymi się do sprawdzania oświadczeń oraz dokumentacji lub innego materiału dowodowego w odniesieniu do podnoszonej orientacji seksualnej osoby ubiegającej się o azyl oraz z drugiej strony ograniczeniami odnoszącymi się do sprawdzania tych elementów w odniesieniu do innych powodów prześladowania — Dyrektywa 2005/85/WE — Minimalne normy dotyczące procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich — Artykuł 13 — Wymogi dotyczące przesłuchania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 1 — Godność człowieka — Artykuł 7 — Poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego)	4
2015/C 046/06	Sprawa C-196/13: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/ Republika Włoska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 75/442/EWG, 91/689/EWG i 1999/31/WE — Gospodarowanie odpadami — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Okresowa kara pieniężna — Ryczałt)	5
2015/C 046/07	Sprawa C-212/13: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 95/46/WE — Ochrona osób fizycznych — Przetwarzanie danych osobowych — Sformułowanie „w trakcie czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze”)	6
2015/C 046/08	Sprawa C-243/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/ Królestwo Szwecji (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich zmniejszanie — Istniejąca instalacja — Procedura udzielania pozwoleń — Postępowania w toku — Wyrok Trybunału stwierdzający istnienie uchybienia — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt — Okresowa kara pieniężna)	7
2015/C 046/09	Sprawa C-249/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Pau – Francja) – Khaled Boudjlida/Préfet des Pyrénées-Atlantiques (Odesłanie prejudycjalne — Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób — Dyrektywa 2008/115/WE — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Zasada poszanowania prawa do obrony — Prawo nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji mogącej naruszyć jego interesy — Decyzja zobowiązująca do powrotu — Prawo do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji zobowiązującej do powrotu — Treść tego prawa)	7
2015/C 046/10	Sprawa C-261/13 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 grudnia 2014 r. – Peter Schönberger/ Parlament Europejski (Odwołanie — Petycja do Parlamentu Europejskiego — Decyzja o nienadaniu petycji dalszego biegu — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pojęcie aktu zaskarżalnego)	8

2015/C 046/11	Sprawa C-295/13: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Darmstadt – Niemcy) – H, działający jako syndyk masy upadłości spółki G.T. GmbH/H.K. (Odesłanie prejudycjalne — Przejście wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie upadłościowe, w odniesieniu do powództwa związanego z upadłością przeciwko pozwanemu mającemu miejsce zamieszkania w państwie trzecim — Powództwo przeciwko członkowi zarządu spółki mające na celu zwrot kwot wypłaconych po wystąpieniu niewypłacalności tej spółki lub po stwierdzeniu jej nadmiernego zadłużenia)	9
2015/C 046/12	Sprawa C-315/13: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen – Belgia) – postępowanie karne/Edgard Jan De Clercq i in. (Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuł 3 ust. 1 i 10 — Dyrektywa 2006/123/WE — Artykuł 19 — Uregulowanie krajowe zobowiązujące osobę zatrudniającą delegowanych pracowników najemnych lub praktykantów do zgłoszenia tych osób, które nie mogą przedłożyć potwierdzenia otrzymania zgłoszenia, jakiego należało dokonać w państwie członkowskim przyjmującym przez ich pracodawcę prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim — Sankcja karna)	10
2015/C 046/13	Sprawa C-378/13: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/ Republika Grecka (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 75/442/EWG — Gospodarowanie odpadami — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt i okresowa kara pieniężna)	10
2015/C 046/14	Sprawa C-413/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Gravenhage – Niderlandy) – FNV Kunsten Informatie en Media przeciwko Staat der Nederlanden (Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Artykuł 101 TFUE — Przedmiotowy zakres stosowania — Układ zbiorowy pracy — Przepis określający stawki minimalne dla usługodawców prowadzących działalność na własny rachunek — Pojęcie „przedsiębiorstwa” — Pojęcie „pracownika”)	11
2015/C 046/15	Sprawa C-440/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – Croce Amica One Italia Srl/Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU) (Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Dyrektywa 89/665/EWG — Podmiotowa sytuacja kandydata lub oferenta — Wstępne udzielenie zamówienia — Dochodzenie prowadzone względem przedstawiciela prawnego zwycięskiego oferenta — Decyzja instytucji zamawiającej o nieudzieleniu ostatecznie zamówienia i odwołaniu przetargu — Kontrola sądowa)	12
2015/C 046/16	Sprawa C-467/13 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 października 2014 r. – Industries Chimiques du Fluor SA (ICF)/Komisja (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek fluorku glinu — Prawo do obrony — Treść pisma w sprawie przedstawienia zarzutów — Obliczanie kwoty grzywny — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Punkt 18 — Łączna wartość sprzedaży dóbr lub usług mających związek z naruszeniem — Obowiązek uzasadnienia — Rozsądny termin — Obniżenie kwoty grzywny)	13
2015/C 046/17	Sprawa C-513/13 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. – Królestwo Hiszpanii/ Komisja Europejska (Odwołanie — Fundusz spójności — Projekt dotyczący asenizacji i oczyszczania ścieków miasta Saragossy (Hiszpania) — Zmniejszenie pomocy finansowej — Istnienie terminu — Brak dochowania wyznaczonego terminu — Konsekwencje)	13
2015/C 046/18	Sprawa C-576/13: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/ Królestwo Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Przedsiębiorstwa portowe — Zarządzanie pracownikami w celu świadczenia usługi obsługi ładunku — Zakaz korzystania z oferty rynku pracy)	14

2015/C 046/19	Sprawa C-590/13: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Idexx Laboratories Italia srl/Agenzia delle Entrate (Odesłanie prejudycjalne — Podatki pośrednie — Podatek VAT — Szósta dyrektywa — Artykuły 18 i 22 — Prawo do odliczenia — Nabycia wewnątrzspółnotowe — System odwrotnego obciążenia — Podstawowe wymagania — Wymogi formalne — Nieprzestrzeżenie wymogów formalnych)	14
2015/C 046/20	Sprawa C-677/13: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 1999/31/WE — Artykuł 6 lit. a), art. 8, art. 9 lit. a)-c), art. 11 ust. 1 i art. 12 — Dyrektywa 2008/98/WE — Artykuł 13, art. 23 i art. 36 ust. 1 — Zarządzanie odpadami — Składowanie odpadów — Brak ważnego zezwolenia na utworzenie składowiska — Błędne funkcjonowanie składowiska)	15
2015/C 046/21	Sprawa C-31/14 P: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)/Kessel medintim GmbH, dawniej Kessel Marketing & Vertriebs GmbH, Janssen-Cilag GmbH [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji słownego znaku towarowego Premeno — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego Pramino — Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu do rejestracji jako wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 43 ust. 1]	16
2015/C 046/22	Sprawa C-253/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2014 r. w sprawie T-81/13 FTI Touristik GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 26 maja 2014 r. przez FTI Touristik GmbH	16
2015/C 046/23	Sprawa C-259/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 23 marca 2014 r. w sprawie T-110/14 ADR Center Srl/Komisja Europejska, wniesione w dniu 23 maja 2014 r. przez ADR Center Srl	17
2015/C 046/24	Sprawa C-483/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 31 października 2014 r. – KA Finanz AG przeciwko Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group	17
2015/C 046/25	Sprawa C-484/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 3 listopada 2014 r. – Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH	18
2015/C 046/26	Sprawa C-493/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Außenstelle Linz (Austria) w dniu 6 listopada 2014 r. – Dilly's Wellnesshotel GmbH	21
2015/C 046/27	Sprawa C-496/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 6 listopada 2014 r. – Państwo rumuńskie/Tamara Văraru, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	21
2015/C 046/28	Sprawa C-500/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino (Włochy) w dniu 10 listopada 2014 r. – Ford Motor Company przeciwko Wheeltrims srl	22
2015/C 046/29	Sprawa C-501/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 10 listopada 2014 r. – EL-EM-2001 Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	23
2015/C 046/30	Sprawa C-525/14: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska	23

2015/C 046/31	Sprawa C-543/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 27 listopada 2014 r. – Ordre des barreaux francophones et germanophone i in./Conseil des ministres.	24
2015/C 046/32	Sprawa C-545/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 września 2014 r. w sprawie T-168/12 Georgias i in./Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, wniesione w dniu 27 listopada 2014 r. przez Aguya Clementa Georgiasa, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd	25
2015/C 046/33	Sprawa C-522/14 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 września 2014 r. w sprawie T-34/11 Canon Europa/Komisja, wniesione w dniu 1 grudnia 2014 r. przez Canon Europa NV	27
2015/C 046/34	Sprawa C-553/14 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 września 2014 r. w sprawie T-35/11 Kyocera Mita Europe BV/Komisja, wniesione w dniu 1 grudnia 2014 r. przez Kyocera Mita Europe BV	27
2015/C 046/35	Sprawa C-557/14: Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska	28
2015/C 046/36	Sprawa C-558/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) w dniu 5 grudnia 2014 r. – Mimoun Khachab/Delegación de Gobierno en Álava.	31
2015/C 046/37	Sprawa C-562/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 września 2014 r. w sprawie T-306/12 Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Królestwo Szwecji.	31
2015/C 046/38	Sprawa C-563/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-601/11, Dansk Automat Brancheforening/Komisja, wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Dansk Automat Brancheforening	32
2015/C 046/39	Sprawa C-565/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-614/13, Romonta GmbH/Komisja, wniesione w dniu 8 grudnia 2014 r. przez Romonta GmbH	33
2015/C 046/40	Sprawa C-568/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Ismael Fernández Oliva/Caixabank S.A.	34
2015/C 046/41	Sprawa C-569/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Jordi Carné Hidalgo i Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc, S.A.	35
2015/C 046/42	Sprawa C-570/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Nuria Robirosa Carrera i César Romera Navales/Banco Popular Español, S.A.	36
2015/C 046/43	Sprawa C-573/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 11 grudnia 2014 r. – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani	36
Sąd		
2015/C 046/44	Sprawa T-544/08: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Hansen & Rosenthal et H&R Wax Company Vertrieb/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Dowód naruszenia — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywnien — Prawo do obrony — Obliczenie wartości sprzedaży — Waga naruszenia — Brak mocy wstecznej — Równość traktowania — Proporcjonalność)	38

2015/C 046/45	Sprawa T-550/08: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Koordynowanie i podwyższanie cen — Ustalanie cen — Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Przedawnienie)	38
2015/C 046/46	Sprawa T-551/08: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – H&R ChemPharm/Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Dowód naruszenia — Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Okres referencyjny — Obliczanie wartości sprzedaży — Waga naruszenia — Koncentracja podczas trwania naruszenia — Równość traktowania — Proporcjonalność)	39
2015/C 046/47	Sprawa T-558/08: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Eni/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Dowód naruszenia — Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Równość traktowania — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Okoliczności łagodzące — Zasadniczo ograniczony udział — Naruszenie popełnione przez niedbalstwo — Prawo do obrony — Nieograniczone prawo orzekania)	40
2015/C 046/48	Sprawa T-562/08: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Repsol Lubricantes y Especialidades i in./Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynków — Dowód istnienia kartelu — Czas trwania naruszenia — Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Równość traktowania — Domniemanie niewinności — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Odpowiedzialność spółki dominującej za naruszenia reguł konkurencji popełnione przez jej spółki zależne — Decydujący wpływ wywierany przez spółkę dominującą — Domniemanie mające zastosowanie w przypadku posiadania przez spółkę dominującą 100 % kapitału spółek zależnych)	40
2015/C 046/49	Sprawa T-10/09 RENV: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Formula One Licensing/OHIM – ESPN Sports Media (F1-LIVE) {Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego F1-LIVE — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy F1 oraz słowne, krajowe i międzynarodowe, znaki towarowe F1 Formula 1 — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]}	41
2015/C 046/50	Sprawa T-251/11: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Austria/Komisja (Pomoc państwa — Energia elektryczna — Pomoc dla zakładów energochłonnych — Austriacka ustawa o ekologicznej energii elektrycznej — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Możliwość przypisania państwu — Selektywny charakter — Ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych — Przekroczenie uprawnień — Równość traktowania)	42
2015/C 046/51	Sprawa T-269/11: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Xeda International/Komisja (Środki ochrony roślin — Substancja czynna o nazwie etoksychina — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Cofnięcie pozwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję — Rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 — Rozporządzenie (WE) nr 33/2008 — Przyspieszona procedura oceny — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo do obrony — Proporcjonalność — Uzasadnione oczekiwania)	42
2015/C 046/52	Sprawa T-487/11: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Banco Privado Português i Massa Insolvente do Banco Privado Português/Komisja [Pomoc państwa — Sektor finansowy — Gwarancja państwowa zabezpieczająca pożyczkę bankową — Pomoc mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego — Artykuł 107 ust. 3 lit. b) TFUE — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Wytoczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw — Zgodność z komunikatami Komisji dotyczącymi pomocy dla sektora finansowego w kontekście kryzysu finansowego — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia]	43

2015/C 046/53	Sprawa T-643/11: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Rada [Dumping — Przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części pochodzących z Chin — Ponowne rozpatrzenie — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Prawo do obrony — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia].	44
2015/C 046/54	Sprawa T-235/12: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – CEDC International/OHIM – Underberg (Kształt źdźbła trawy w butelce) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie trójwymiarowego wspólnotowego znaku towarowego — Kształt źdźbła trawy w butelce — Wcześniejszy trójwymiarowy krajowy znak towarowy — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 75 i art. 76 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Przedstawienie dowodów po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Uprawnienia dyskrecjonalne przyznane na podstawie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia]. . .	44
2015/C 046/55	Sprawa T-480/12: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Coca-Cola/OHIM – Mitico (Master) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Master — Wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe Coca-Cola i wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy C — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Podobieństwo oznaczeń — Dowody dotyczące handlowego wykorzystywania zgłoszonego znaku towarowego].	45
2015/C 046/56	Sprawa T-102/13: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Heli-Flight/EASA (Lotnictwo cywilne — Wniosek o zatwierdzenie warunków lotu w odniesieniu do helikoptera typu Robinson R66 — Wydana przez EASA decyzja odmowna — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zakres kontroli przeprowadzanej przez komisję odwoławczą — Zakres kontroli przeprowadzanej przez Sąd — Skarga na bezczynność — Odpowiedzialność pozaumowna).	46
2015/C 046/57	Sprawa T-105/13: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Ludwig Schokolade/OHIM – Immergut (TrinkFix) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TrinkFix — Wcześniejsze słowne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe Drinkfit — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów i usług — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009].	46
2015/C 046/58	Sprawa T-173/13: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Selo Medical/OHIM – biosyn Arzneimittel (SELOGYN) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SELOGYN — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SELESYN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Odmowa rejestracji].	47
2015/C 046/59	Sprawa T-304/13 P: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – van der Aat i in./Komisja Europejska [Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Roczna waloryzacja wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Współczynnik korygujący stosowany wobec urzędników i pracowników zatrudnionych w Varese — Artykuły 64-65a regulaminu pracowniczego — Załącznik IX do regulaminu postępowania — Rozporządzenie (UE) nr 1239/2010 — Obowiązek uzasadnienia — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Oczywisty błąd w ocenie].	48
2015/C 046/60	Sprawa T-405/13: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Comptoir d'Épicerie/OHIM – A-Rosa Akademie (da rosa) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską — Graficzny znak towarowy da rosa — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy aROSA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 i zasada 22 rozporządzenia (WE) nr 2868/95].	48

2015/C 046/61	Sprawa T-440/13: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – „Millano” Krzysztof Kotas/OHIM (Kształt bombonierek czekoladowych) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie trójwymiarowego wspólnotowego znaku towarowego — Kształt bombonierek czekoladowych — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	49
2015/C 046/62	Sprawa T-512/13 P: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – AN/Komisja (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Mobbing — Artykuł 22a ust. 3 regulaminu pracowniczego — Pomińcie rozstrzygnięcia — Przeinaczenie okoliczności faktycznych)	49
2015/C 046/63	Sprawa T-591/13: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Groupe Canal +/OHIM – Euronews (News+) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego News+ — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ACTU+ — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	50
2015/C 046/64	Sprawa T-601/13: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Wilo/OHIM (Pioneering for You) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Pioneering for You — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	51
2015/C 046/65	Sprawa T-619/13 P: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Faita/EKES (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Mobbing — Brak wsparcia i naruszenie obowiązku staranności — Naruszenie prawa — Prawo do obrony)	51
2015/C 046/66	Sprawa T-712/13: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Monster Energy/OHIM (REHABILITATE) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego REHABILITATE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	52
2015/C 046/67	Sprawa T-43/14: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Heidrick & Struggles International/OHIM (THE LEADERSHIP COMPANY) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego THE LEADERSHIP COMPANY — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	52
2015/C 046/68	Sprawa T-766/14: Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2014 r. – Actega Terra/OHIM – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)	53
2015/C 046/69	Sprawa T-767/14: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2014 r. – Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV/CPVO – Artevos i Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztier Vielfalt (Oksana)	53
2015/C 046/70	Sprawa T-769/14: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – CGI Luxembourg i Intrasoft International/Parlament	54
2015/C 046/71	Sprawa T-776/14: Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2014 r. – Red Lemon/OHIM – Lidl Stiftung (ABTRONICX2)	55
2015/C 046/72	Sprawa T-787/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 28 listopada 2014 r. przez Europejski Bank Centralny od wyroku wydanego w dniu 18 września 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-26/12 Cerafogli/EBC	56
2015/C 046/73	Sprawa T-792/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Erica Vanhalewyna od wyroku wydanego w dniu 25 września 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-101/13 Osorio i in./ESDZ	57
2015/C 046/74	Sprawa T-797/14: Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2014 r. – Skype/OHIM – Sky International (SKYPE)	58

2015/C 046/75	Sprawa T-802/14: Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Laboratorios ERN/OHIM – michelle menard (Lenah.C)	58
2015/C 046/76	Sprawa T-806/14: Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2014 r. – August Storck/OHIM (Przedstawienie kwadratowego opakowania w kolorach białym i niebieskim)	59
2015/C 046/77	Sprawa T-809/14: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – Włochy/Komisja	59
2015/C 046/78	Sprawa T-812/14: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – BPC LUX 2 i in./Komisja	60
2015/C 046/79	Sprawa T-822/14: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung/OHIM (Cottonfeel).	61

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ**Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

(2015/C 046/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 34 z 2.2.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 26 z 26.1.2015

Dz.U. C 16 z 19.1.2015

Dz.U. C 7 z 12.1.2015

Dz.U. C 462 z 22.12.2014

Dz.U. C 448 z 15.12.2014

Dz.U. C 439 z 8.12.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii**(Sprawa C-678/11) ⁽¹⁾****(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 56 TFUE i art. 36 porozumienia EOG — Usługi oferowane w Hiszpanii przez fundusze emerytalne i towarzystwa ubezpieczeniowe mające siedzibę w innym państwie członkowskim — Pracownicze programy emerytalne — Obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego zamieszkałego lub mającego siedzibę w Hiszpanii — Charakter ograniczenia — Względy uzasadniające — Skuteczność kontroli podatkowych i zwalczania unikania opodatkowania — Proporcjonalność)**

(2015/C 046/02)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Jimeno Fernández i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i J.S. Pilcher, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez przyjęcie przepisów zawartych w art. 46 lit. c) Real Decreto Legislativo 1/2002, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Regulación de los Planes y Fondos de Pensiones (królewskiego dekretu z mocą ustawy 1/2002 zatwierdzającego tekst skonsolidowany ustawy regulującej systemy i fundusze emerytalne) z dnia 29 listopada 2002 r. i w art. 86 Real Decreto Legislativo 6/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados (królewskiego dekretu z mocą ustawy 6/2004 zatwierdzającego tekst skonsolidowany ustawy o organizacji i nadzorze ubezpieczeń prywatnych) z dnia 29 października 2004 r., zgodnie z którymi fundusze emerytalne mające siedzibę w państwach członkowskich innych niż Królestwo Hiszpanii, oferujące pracownicze systemy emerytalne w tym państwie członkowskim, jak również towarzystwa ubezpieczeniowe prowadzące w Hiszpanii działalność na zasadzie swobody świadczenia usług, są zobowiązane do wyznaczenia przedstawiciela podatkowego zamieszkałego lub mającego siedzibę w tym państwie członkowskim, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 56 TFUE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino”, ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza – Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria/San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Sprawa C-113/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Usługi transportu sanitarnego — Ustawodawstwo krajowe zastrzegające wykonywanie działalności transportu sanitarnego na rzecz publicznych jednostek zdrowia w pierwszej kolejności dla spełniających wymogi prawne i zarejestrowanych stowarzyszeń wolontariackich — Zgodność z prawem Unii — Zamówienia publiczne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Dyrektywa 2004/18/WE — Usługi mieszane objęte jednocześnie załącznikiem II A i załącznikiem II B do dyrektywy 2004/18 — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i d) — Pojęcie zamówienia publicznego na usługi — Charakter odpłatny — Świadczenie wzajemne polegające na zwrocie poniesionych kosztów]

(2015/C 046/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino”, ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza – Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Strona pozwana: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

przy udziale: Croce Rossa Italiana – Comitato regionale Liguria e.a.

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te nie stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które, tak jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, przewidują, iż świadczenie usług transportu sanitarnego i ratownictwa medycznego musi być powierzane w pierwszej kolejności i w drodze bezpośredniego udzielenia zamówienia, bez jakiegokolwiek ogłoszenia o zamówieniu, organizacjom wolontariackim objętym umowami, o ile ramy prawne i umowne, w których prowadzona jest działalność tychże organizacji faktycznie przyczyniają się do celu społecznego i do realizacji celów solidarności oraz efektywności budżetowej, na których opierają się te uregulowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z dnia 1.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalia) – Cruz & Companhia Lda/ Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

(Sprawa C-128/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 4 ust. 1 i art. 13 — Rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 — Artykuł 19 ust. 1 lit. a) — Refundacje wywozowe — Zaliczka na poczet refundacji — Warunki zwolnienia zabezpieczenia ustanowionego w celu zapewnienia zwrotu zaliczki]

(2015/C 046/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cruz & Companhia Lda

Strona pozwana: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Sentencja

Artykuł 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3403/93 z dnia 10 grudnia 1993 r. należy interpretować w ten sposób, że nie można uznać, iż zabezpieczenie ustanowione przez eksportera w celu zapewnienia zwrotu zaliczki otrzymanej na poczet refundacji wywozowych wygasło, nawet jeżeli ustalono, że eksporter przedstawił dokumenty dotyczące przyjęcia zgłoszenia wywozowego, dowód, że produkty opuściły terytorium celne Unii Europejskiej w maksymalnym terminie 60 dni od przyjęcia takiego zgłoszenia oraz dowód, iż zakończono odprawę celną tych produktów w państwie trzecim przywozu, jeżeli inne przesłanki przyznania refundacji, w szczególności przesłanka dotycząca solidnej i właściwej jakości handlowej wywożonych produktów, przewidziana w art. 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1829/94 z dnia 26 lipca 1994 r., nie są spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State – Niderlandy) – A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawy połączone od C-148/13 do C-150/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 4 — Ocena faktów i okoliczności — Szczegółowe zasady oceny — Uwzględnienie określonych dowodów — Zakres uprawnień właściwych organów krajowych — Obawa przed prześladowaniem ze względu na orientację seksualną — Różnice między z jednej strony ograniczeniami odnoszącymi się do sprawdzania oświadczeń oraz dokumentacji lub innego materiału dowodowego w odniesieniu do podnoszonej orientacji seksualnej osoby ubiegającej się o azyl oraz z drugiej strony ograniczeniami odnoszącymi się do sprawdzania tych elementów w odniesieniu do innych powodów prześladowania — Dyrektywa 2005/85/WE — Minimalne normy dotyczące procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich — Artykuł 13 — Wymogi dotyczące przesłuchania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 1 — Godność człowieka — Artykuł 7 — Poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego)

(2015/C 046/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

przy udziale: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony oraz art. 13 ust. 3 lit. a) dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by w ramach badania przez właściwe organy krajowe, działające pod kontrolą sądu, faktów i okoliczności dotyczących podnoszonej orientacji seksualnej osoby ubiegającej się o azyl, której wniosek motywowany jest obawą przed prześladowaniem ze względu na tę orientację, oświadczenia wnioskodawcy, jak również dokumentacja i inny materiał dowodowy przedstawione na poparcie tego wniosku były przedmiotem oceny przeprowadzanej przez te organy w drodze przesłuchań opartych wyłącznie na stereotypowych pojęciach dotyczących zachowań osób homoseksualnych.
- 2) Artykuł 4 dyrektywy 2004/83, czytany w świetle art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by w ramach tego badania właściwe organy krajowe przeprowadzały szczegółowe przesłuchania na okoliczność praktyk seksualnych osoby ubiegającej się o azyl.
- 3) Artykuł 4 dyrektywy 2004/83, czytany w świetle art. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by w ramach tego badania rzeczono organy uwzględniały dowody takie jak dokonanie przez daną osobę ubiegającą się o azyl czynności homoseksualnych, poddanie się przez nią testom mającym wykazać jej homoseksualność lub przedstawienie przez nią zapisów wideo takich czynności.
- 4) Artykuł 4 ust. 3 dyrektywy 2004/83 oraz art. 13 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2005/85 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by w ramach tego samego badania właściwe organy krajowe stwierdzały brak wiarygodności danej osoby ubiegającej się o azyl z tego jedynie powodu, że wskazywana orientacja seksualna tego wnioskodawcy nie została podniesiona przy pierwszej okazji, gdy mógł on przedstawić powody prześladowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska
(Sprawa C-196/13) ⁽¹⁾**

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 75/442/EWG, 91/689/EWG i 1999/31/WE — Gospodarowanie odpadami — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Okresowa kara pieniężna — Ryczałt)

(2015/C 046/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia, A. Alcover San Pedro i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez G. Fienga, avvocato dello Stato)

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszystkich środków niezbędnych do wykonania wyroku Komisja/Włochy (C-135/05, EU:C:2007:250), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.

- 2) Zasądza się od Republiki Włoskiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do półrocza, w którym nastąpi wykonanie wyroku Komisja/Włochy (EU:C:2007:250), okresowej kary pieniężnej w wymiarze półrocznym obliczonej w wypadku pierwszego półrocza następującego po tym ogłoszeniu na koniec tego półrocza na podstawie kwoty początkowej ustalonej na 42 800 000 EUR, od której zostanie odjęta kwota 400 000 EUR za każde ze stanowisk zawierających odpady niebezpieczne doprowadzonych do zgodności z tym wyrokiem i kwota 200 000 EUR za każde z pozostałych stanowisk doprowadzonych do zgodności ze wspomnianym wyrokiem. W wypadku wszystkich następujących półroczy okresowa kara pieniężna należna z tytułu każdego półrocza będzie obliczana na jego koniec na podstawie kwoty okresowej kary pieniężnej ustalonej dla poprzedniego półrocza z zastosowaniem tych samych odliczeń w zależności od liczby stanowisk, których dotyczy stwierdzone uchybienie, doprowadzonych do zgodności w ciągu danego półrocza.
- 3) Zasądza się od Republiki Włoskiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 40 mln EUR.
- 4) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – František Ryněš/Úřad pro ochranu osobních údajů

(Sprawa C-212/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 95/46/WE — Ochrona osób fizycznych — Przetwarzanie danych osobowych — Sformułowanie „w trakcie czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze”)

(2015/C 046/07)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: František Ryněš

Strona pozwana: Úřad pro ochranu osobních údajů

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 tiret drugie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że wykorzystywanie systemu kamer przechowującego zapis obrazu osób na sprzęcie nagrywającym w sposób ciągły, takim jak dysk twardy, zainstalowanego przez osobę fizyczną na jej domu rodzinnym w celu ochrony własności, zdrowia i życia właścicieli domu, który to system monitoruje również przestrzeń publiczną, nie stanowi przetwarzania danych w trakcie czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Królestwo Szwecji
(Sprawa C-243/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich zmniejszanie — Istniejąca instalacja — Procedura udzielania pozwoleń — Postępowania w toku — Wyrok Trybunału stwierdzający istnienie uchybienia — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt — Okresowa kara pieniężna)

(2015/C 046/08)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Petrova i J. Enegren, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: E. Karlsson, A. Falk i S. Johannesson, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie podejmując środków niezbędnych do wykonania wyroku Komisja/Szwecja (C-607/10, EU:C:2012:192), Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom spoczywającym na nim na podstawie art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) W wypadku gdyby uchybienie stwierdzone w pkt 1 utrzymywało się w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, Królestwo Szwecji zostanie obciążone zapłatą na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w wysokości 4 000 EUR za każdy dzień zwłoki we wdrożeniu środków niezbędnych w celu zastosowania się do wyroku Komisja/Szwecja (EU:C:2012:192), licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia wykonania wspomnianego wyroku.
- 3) Królestwo Szwecji zostaje obciążone zapłatą na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 2 000 000 EUR.
- 4) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Pau – Francja) – Khaled Boudjlida/Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Sprawa C-249/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób — Dyrektywa 2008/115/WE — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Zasada poszanowania prawa do obrony — Prawo nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji mogącej naruszyć jego interesy — Decyzja zobowiązująca do powrotu — Prawo do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji zobowiązującej do powrotu — Treść tego prawa)

(2015/C 046/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Pau

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Khaled Boudjlida

Strona pozwana: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Sentencja

Prawo do bycia wysłuchanym w toku każdego postępowania, w kształcie mającym zastosowanie w ramach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, a w szczególności jej art. 6, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego obejmuje ono prawo do przedstawienia wyjaśnień co do legalności pobytu przed wydaniem decyzji zobowiązującej go do powrotu, wypowiedzenia się w kwestii ewentualnego zastosowania art. 5 i art. 6 ust. 2–5 tej dyrektywy, a także warunków, w jakich ma się odbyć jego wyjazd.

Prawa do bycia wysłuchanym w toku każdego postępowania, w kształcie mającym zastosowanie w ramach dyrektywy 2008/115, a w szczególności jej art. 6, nie należy natomiast interpretować w ten sposób, że właściwy organ krajowy ma obowiązek poinformować takiego obywatela o zamiarze wydania decyzji zobowiązującej do powrotu przed przeprowadzeniem przesłuchania w celu wydania takiej decyzji, powiadomić go o elementach, na których zamierza oprzeć swoją decyzję, czy też wyznaczyć mu czas do namysłu przed wysłuchaniem jego wyjaśnień, o ile obywatel ów ma możliwość przedstawienia, w sposób użyteczny i skuteczny, swego stanowiska w przedmiocie nielegalności pobytu oraz powodów mogących na podstawie prawa krajowego uzasadnić odstąpienie przez ten organ od wydania decyzji zobowiązującej do powrotu.

Prawo do bycia wysłuchanym w toku każdego postępowania, w kształcie mającym zastosowanie w ramach dyrektywy 2008/115, a w szczególności jej art. 6, należy interpretować w ten sposób, że przebywający nielegalnie obywatel państwa członkowskiego może, przed wydaniem przez właściwy organ krajowy decyzji zobowiązującej go do powrotu, skorzystać w trakcie przesłuchania przed tym organem z pomocy doradcy prawnego, pod warunkiem że korzystanie z tego prawa nie wpłynie negatywnie na prawidłowy przebieg postępowania w sprawie powrotu ani nie zakłóci skutecznej realizacji przepisów dyrektywy 2008/115.

Jednakże prawo do bycia wysłuchanym w toku każdego postępowania, w kształcie mającym zastosowanie w ramach dyrektywy 2008/115, a w szczególności jej art. 6, należy interpretować w ten sposób, że nie wynika z niego obowiązek pokrycia przez państwa członkowskie kosztów tej pomocy w ramach nieodpłatnej pomocy prawnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 grudnia 2014 r. – Peter Schönberger/Parlament Europejski

(Sprawa C-261/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Petycja do Parlamentu Europejskiego — Decyzja o nienadaniu petycji dalszego biegu — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pojęcie aktu zaskarżalnego)

(2015/C 046/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peter Schönberger (przedstawiciel: O. Mader, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: U. Rösslein i E. Waldherr, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Peter Schönberger zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Darmstadt – Niemcy) – H, działający jako syndyk masy upadłości spółki G.T. GmbH/H.K.

(Sprawa C-295/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie upadłościowe, w odniesieniu do powództwa związanego z upadłością przeciwko pozwanemu mającemu miejsce zamieszkania w państwie trzecim — Powództwo przeciwko członkowi zarządu spółki mającej na celu zwrot kwot wypłaconych po wystąpieniu niewypłacalności tej spółki lub po stwierdzeniu jej nadmiernego zadłużenia)

(2015/C 046/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Darmstadt

Strony w postępowaniu głównym

Powód: H, działający jako syndyk masy upadłości spółki G.T. GmbH

Strona pozwana: H.K.

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium wszczęto postępowanie upadłościowe dotyczące majątku spółki, są właściwe na podstawie tego przepisu do rozpoznania powództwa – takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym – wniesionego przez syndyka masy upadłości tej spółki przeciwko członkowi zarządu wspomnianej spółki i mającego na celu zwrot kwot wypłaconych po wystąpieniu niewypłacalności tej spółki lub po stwierdzeniu jej nadmiernego zadłużenia.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium wszczęto postępowanie upadłościowe dotyczące majątku spółki, są właściwe do rozpoznania powództwa – takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym – wniesionego przez syndyka masy upadłości tej spółki przeciwko członkowi zarządu wspomnianej spółki i mającego na celu zwrot kwot wypłaconych po wystąpieniu niewypłacalności tej spółki lub po stwierdzeniu jej nadmiernego zadłużenia, jeżeli ten członek zarządu nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, lecz w państwie będącym stroną konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w dniu 30 października 2007 r., której zawarcie zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2009/430/WE z dnia 27 listopada 2008 r., tak jak w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym.

(¹) Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen – Belgia) – postępowanie karne/Edgard Jan De Clercq i in.

(Sprawa C-315/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuł 3 ust. 1 i 10 — Dyrektywa 2006/123/WE — Artykuł 19 — Uregulowanie krajowe zobowiązujące osobę zatrudniającą delegowanych pracowników najemnych lub praktykantów do zgłoszenia tych osób, które nie mogą przedłożyć potwierdzenia otrzymania zgłoszenia, jakiego należało dokonać w państwie członkowskim przyjmującym przez ich pracodawcę prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim — Sankcja karna)

(2015/C 046/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère, Thermotec NV

Sentencja

Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którym odbiorca usług świadczonych przez pracowników najemnych delegowanych przez usługodawcę prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim jest zobowiązany do przekazania właściwym organom – przed rozpoczęciem zatrudnienia tych osób – ich danych identyfikacyjnych, jeżeli nie mogą one przedłożyć dowodu zgłoszenia, jakie ich pracodawca powinien był przekazać właściwym organom tego przyjmującego państwa członkowskiego przed rozpoczęciem rzeczzonego świadczenia, jeżeli takie uregulowanie może być uzasadnione ochroną nadrzędnego względu interesu ogólnego, takiego jak ochrona pracowników lub zwalczanie nadużyć socjalnych, pod warunkiem, że jest bezsporne, iż jest ono odpowiednie do realizacji uzasadnionego celu lub celów, których osiągnięciu służy, i nie wykracza poza to, co jest konieczne do ich realizacji, czego ocena należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-378/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 75/442/EWG — Gospodarowanie odpadami — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt i okresowa kara pieniężna)

(2015/C 046/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia, E. Sanfrutos Cano oraz A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Skandalou, pełnomocnik, wspierana przez V. Liogkasa, eksperta technicznego)

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszystkich środków niezbędnych do zapewnienia wykonania wyroku Komisja/Grecja (C 502/03, EU:C:2005:592), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Republika Grecka zostaje zobowiązana do wpłacenia na rzecz Komisji Europejskiej na rachunek „Zasoby własne Unii Europejskiej” począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku – jeśli stwierdzone w pkt 30 niniejszego wyroku uchybienie będzie trwało do tego dnia – do czasu wykonania wyroku Komisja/Grecja (C 502/03, EU:C:2005:592) półrocznej okresowej kary pieniężnej obliczonej w odniesieniu do pierwszego półrocza po ogłoszeniu wyroku, na końcu tego półrocza, w oparciu o wyjściową kwotę ustaloną na 14 520 000 EUR, z której odjęta zostanie kwota 40 000 EUR za każde dotychczas dotknięte stwierdzonym naruszeniem składowisko odpadów, które od 13 maja 2014 r. zostanie bądź zamknięte, bądź poddane rekultywacji, oraz kwotę 80 000 EUR za dotknięte dotychczas uchybieniem składowiska, które od tej samej daty zostaną zarazem zamknięte, jak i poddane rekultywacji. Za wszystkie kolejne półrocza okresowa kara pieniężna należna z tytułu każdego półrocza będzie obliczona na koniec każdego półrocza w oparciu o kwotę okresowej kary pieniężnej wyznaczoną za poprzednie półrocze, przy czym te same kwoty zostaną odjęte stosownie do mających miejsce w danym półroczu przypadków zamknięcia i rekultywacji dotkniętych uchybieniem składowisk odpadów.
- 3) Republika Grecka zostaje zobowiązana do wpłacenia na rzecz Komisji Europejskiej na rachunek „Zasoby własne Unii Europejskiej” ryczałtu w kwocie 10 mln EUR.
- 4) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Gerechthof te 's-Gravenhage – Nederlandy*) – *FNV Kunsten Informatie en Media* przeciwko *Staat der Nederlanden*

(Sprawa C-413/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Artykuł 101 TFUE — Przedmiotowy zakres stosowania — Układ zbiorowy pracy — Przepis określający stawki minimalne dla usługodawców prowadzących działalność na własny rachunek — Pojęcie „przedsiębiorstwa” — Pojęcie „pracownika”)

(2015/C 046/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechthof te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *FNV Kunsten Informatie en Media*

Strona pozwana: *Staat der Nederlanden*

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że postanowienie układu zbiorowego pracy, takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, określające stawki minimalne dla usługodawców prowadzących działalność na własny rachunek, należących do jednego ze związków zawodowych będących stroną układu zbiorowego, którzy wykonują na rzecz pracodawcy na podstawie umowy o dzieło takie same czynności jak pracownicy najemni tego pracodawcy, nie jest objęte zakresem zastosowania art. 101 ust. 1 TFUE wyłącznie, jeżeli ci usługodawcy są „osobami pozornie prowadzącymi działalność na własny rachunek”, a mianowicie usługodawcami znajdującymi się w sytuacji porównywalnej do sytuacji wspomnianych pracowników. Do sądu odsyłającego należy dokonanie tego ustalenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – Croce Amica One Italia Srl/Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(Sprawa C-440/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Dyrektywa 89/665/EWG — Podmiotowa sytuacja kandydata lub oferenta — Wstępne udzielenie zamówienia — Dochodzenie prowadzone względem przedstawiciela prawnego zwycięskiego oferenta — Decyzja instytucji zamawiającej o nieudzieleniu ostatecznie zamówienia i odwołaniu przetargu — Kontrola sądowa)

(2015/C 046/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Croce Amica One Italia Srl

Strona pozwana: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

przy udziale: Consorzio Lombardia Sanità

Sentencja

- 1) Artykuł 41 ust. 1, art. 43 i 45 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy nie są spełnione przesłanki zastosowania podstaw wykluczenia przewidzianych w tym art. 45, tenże przepis nie sprzeciwia się przyjęciu przez instytucję zamawiającą decyzji o rezygnacji z udzielenia zamówienia publicznego, w odniesieniu do którego wszczęty został przetarg oraz o nieudzieleniu ostatecznie tego zamówienia jednemu oferentowi, który pozostał w przetargu i któremu wstępnie udzielono zamówienia.
- 2) Prawo Unii w dziedzinie zamówień publicznych, a w szczególności art. 1 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że kontrola przewidziana w tym przepisie obejmuje kontrolę zgodności z prawem decyzji przyjętych przez instytucję zamawiającą, która ma służyć zapewnieniu poszanowania odnośnych zasad prawa Unii lub przepisów krajowych transponujących te zasady, przy czym kontrola ta nie może być ograniczona wyłącznie do badania arbitralnego charakteru decyzji instytucji zamawiającej. Jednakże nie wyklucza to możliwości przyznania przez prawodawcę krajowego właściwym sądom krajowym uprawnienia w zakresie dokonania kontroli celowości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 października 2014 r. – Industries Chimiques du Fluor SA (ICF)/Komisja

(Sprawa C-467/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek fluorku glinu — Prawo do obrony — Treść pisma w sprawie przedstawienia zarzutów — Obliczanie kwoty grzywny — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Punkt 18 — Łączna wartość sprzedaży dóbr lub usług mających związek z naruszeniem — Obowiązek uzasadnienia — Rozsądny termin — Obniżenie kwoty grzywny)

(2015/C 046/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) (przedstawiciele: P. Wytinck i D. Gillet, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i N. von Lingen, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Industries Chimiques du Fluor (ICF) zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C C 336 z 16.11.2013.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska

(Sprawa C-513/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Fundusz spójności — Projekt dotyczący asenizacji i oczyszczania ścieków miasta Saragossy (Hiszpania) — Zmniejszenie pomocy finansowej — Istnienie terminu — Brak dochowania wyznaczonego terminu — Konsekwencje)

(2015/C 046/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej Królestwo Hiszpanii/Komisja (T-358/08) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2008) 3249 z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie zmniejszenia pomocy przyznanej Królestwu Hiszpanii z Funduszu Spójności na projekt nr 96/11/61/018 – „Saneamiento de Zaragoza”.
- 3) Komisja Europejska pokrywa koszty Królestwa Hiszpanii oraz własne koszty, poniesione zarówno w pierwszej instancji, jak również w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 336 z 16.11.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii
(Sprawa C-576/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Przedsiębiorstwa portowe — Zarządzanie pracownikami w celu świadczenia usługi obsługi ładunku — Zakaz korzystania z oferty rynku pracy)

(2015/C 046/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Zobowiązując przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich zamierzające prowadzić działalność obsługi ładunku w hiszpańskich portach użyteczności publicznej, po pierwsze, do zapisania się spółki akcyjnej ds. kierowania robotnikami portowymi („Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios”), oraz, w odpowiednim przypadku, do posiadania w niej udziałów, a po drugie, do dawania pierwszeństwa przy zatrudnieniu pracownikom udostępnianym przez tę spółkę, w tym zatrudniania minimalnej określonej ich liczby na stałe, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 49 TFUE.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Idexx Laboratories Italia srl/ Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-590/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki pośrednie — Podatek VAT — Szósta dyrektywa — Artykuły 18 i 22 — Prawo do odliczenia — Nabycia wewnątrzspółnotowe — System odwrotnego obciążenia — Podstawowe wymagania — Wymogi formalne — Nieprzestrzeganie wymogów formalnych)

(2015/C 046/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Idexx Laboratories Italia srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate

Sentencja

Artykuł 18 ust. 1 lit. d) i art. 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r., należy interpretować w ten sposób, że przepisy te zawierają wymogi formalne prawa do odliczenia, których niespełnienie, w okolicznościach takich jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, nie może prowadzić do utraty tego prawa.

(¹) Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka (Sprawa C-677/13) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 1999/31/WE — Artykuł 6 lit. a), art. 8, art. 9 lit. a)-c), art. 11 ust. 1 i art. 12 — Dyrektywa 2008/98/WE — Artykuł 13, art. 23 i art. 36 ust. 1 — Zarządzanie odpadami — Składowanie odpadów — Brak ważnego zezwolenia na utworzenie składowiska — Błędne funkcjonowanie składowiska)

(2015/C 046/20)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Sentencja

1) Jeśli chodzi o składowisko w Kiato:

- nie podejmując środków koniecznych do tego, by zarządzanie odpadami na składowisku, o którym mowa, odbywało się bez narażania zdrowia ludzkiego na niebezpieczeństwo oraz bez szkody dla środowiska naturalnego, jak również środków koniecznych do zakazania porzucania, składowania lub niekontrolowanego zbytu odpadów ze wspomnianego składowiska, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 13 i art. 36 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy;
- tolerując prowadzenie tego składowiska bez ważnego zezwolenia respektującego warunki i treść przewidziane do udzielenia takiego zezwolenia, i w konsekwencji tolerując sytuację, w której posiadacz odpadów lub podmiot zajmujący się składowiskiem nie są w stanie wykazać przed dostawą odpadów lub w momencie tej dostawy, że dane odpady mogą zostać przyjęte na składowisko zgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 8, art. 9 lit. a)-c) i art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów oraz art. 23 dyrektywy 2008/98, oraz
- nie czuwając nad tym, by w fazie eksploatacji składowiska podmiot zajmujący się składowiskiem odpadów realizował program kontroli i nadzoru określony w załączniku III do dyrektywy 1999/31, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 12 lit. a) tej dyrektywy.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. – Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)/Kessel medintim GmbH, dawniej Kessel Marketing & Vertriebs GmbH, Janssen-Cilag GmbH

(Sprawa C-31/14 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji słownego znaku towarowego Premeno — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego Pramino — Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu do rejestracji jako wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 43 ust. 1]

(2015/C 046/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Kessel medintim GmbH, dawniej Kessel Marketing & Vertriebs GmbH, (przedstawiciel: A. Jacob, Rechtsanwalt), Janssen-Cilag GmbH (przedstawiciel: M. Wenz, Rechtsanwältin)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Janssen-Cilag GmbH pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2014 r. w sprawie T-81/13 FTI Touristik GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 26 maja 2014 r. przez FTI Touristik GmbH

(Sprawa C-253/14 P)

(2015/C 046/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: FTI Touristik GmbH (przedstawiciel: adwokat A. Parr)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Zarzuty i główne argumenty

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2014 r. Sąd Unii Europejskiej (szósta izba) odrzuciła to odwołanie i nakazała wnoszącemu odwołanie pokrycie własnych kosztów.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 23 marca 2014 r. w sprawie T-110/14
ADR Center Srl/Komisja Europejska, wniesione w dniu 23 maja 2014 r. przez ADR Center Srl**

(Sprawa C-259/14 P)

(2015/C 046/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ADR Center Srl (przedstawiciele: adwokaci L. Tantalo i G. De Palo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

W drodze postanowienia z dnia 4 grudnia 2014 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 31 października 2014 r. – KA Finanz AG przeciwko Sparkassen Versicherung AG
Vienna Insurance Group**

(Sprawa C-483/14)

(2015/C 046/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca kasację: KA Finanz AG

Strona pozwana i druga strona postępowania kasacyjnego: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 2 lit. e) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych z 1980 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyjątek *ratione materiae* „prawo spółek” obejmuje w trakcie przekształcenia:
 - a. Przekształcenia takie jak łączenia i podziały i
 - b. postanowienie dotyczące ochrony wierzycieli zawarte w art. 15 trzeciej dyrektywy Rady z dnia 9 października 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych ⁽²⁾?
2. Czy można dojść do takiego samego wniosku stosując art. 15 dyrektywy 2011/35 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych ⁽³⁾?
3. Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze i drugie jest twierdząca: Czy wyjątek *ratione materiae* określony w art. 1 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 593/2008 ⁽⁴⁾ – będącego unormowaniem zastępującym art. 1 ust. 2 lit. e) konwencji rzymskiej – prowadzi do takiego samego wniosku, czy też należy go interpretować w inny sposób? Jeśli tak, to w jaki sposób?
4. Czy z europejskiego prawa pierwotnego, takiego jak swobody przedsiębiorczości zgodnie z art. 49 TFUE, swobody świadczenia usług zgodnie z art. 56 TFUE, swobodny przepływ kapitału i płatności zgodnie z art. 63 TFUE wynikają reguły kolizyjne dotyczące łączenia, w szczególności, czy należy stosować prawo krajowe państwa spółki przejmowanej, czy też prawo krajowe spółki docelowej?

5. W przypadku udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi przeczącej: Czy z europejskiego prawa wtórnego takiego jak dyrektywa 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych⁽⁵⁾ lub dyrektywa 2011/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotycząca łączenia się spółek akcyjnych lub szósta dyrektywa 82/891 Rady wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych⁽⁶⁾ wynikają reguły kolizyjne, w szczególności, czy należy stosować prawo krajowe państwa spółki przejmowanej, czy też prawo krajowe spółki docelowej, czy krajowe prawo kolizyjne może określić które przepisy prawa materialnego są właściwe?
6. Czy art. 15 trzeciej dyrektywy Rady z dnia 9 października 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych należy interpretować w ten sposób, że emitent jest uprawniony w stosunku do posiadaczy papierów wartościowych innych niż akcje, z którymi związane są szczególne prawa, w szczególności w przypadku obligacji niższego rzędu w razie transgranicznego łączenia do zakończenia stosunku prawnego i do pozbawienia uprawnionych ich roszczeń?
7. Czy zastosowanie art. 15 dyrektywy 2011/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych prowadzi do tego samego wyniku?

⁽¹⁾ 80/934/EWG: Konwencja o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwarta do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r., Dz.U. L. 266. S. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 295, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 110, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), Dz.U. L. 177, s. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 310, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 378, s. 47.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 3 listopada 2014 r. – Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Sprawa C-484/14)

(2015/C 046/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tobias Mc Fadden

Strona pozwana: Sony Music Entertainment Germany GmbH

Pytania prejudycjalne

1 Pytanie pierwsze:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)⁽¹⁾ w związku z art. 2 lit. a) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) w związku z art. 1 pkt 2 dyrektywy 98/34/WE zmienionej dyrektywą 94/48/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że „normalnie za wynagrodzeniem” oznacza, iż sąd krajowy musi stwierdzić, czy

- a. dana osoba, która powołuje się na właściwość usługodawcy, oferuje konkretną usługę normalnie świadczoną za wynagrodzeniem,

lub

- b. istnieją w ogóle dostawcy na rynku, którzy oferują te lub porównywalne usługi za wynagrodzeniem.

lub

- c. większość tych lub porównywalnych usług oferowana jest za wynagrodzeniem?

2 Pytanie drugie:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że „dostarczanie dostępu do sieci telekomunikacyjnej” oznacza, iż zgodnie z dyrektywą zapewnienie dostępu zależy jedynie od tego, że próba się powiedzie, w ten sposób, że dostęp do sieci telekomunikacyjnej (np. Internetu) jest dostarczony?

3 Pytanie trzecie:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) w związku z art. 2 lit. b) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że dla „świadczenia” w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 2000/31 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) wystarczającym jest, że usługa w społeczeństwie informacyjnym faktycznie zostanie udostępniona, tj. w konkretnym przypadku zostanie udostępnione niezabezpieczone Wi-Fi czy np. wymagane jest oprócz tego również „promowanie”?

4 Pytanie czwarte:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że „nie był odpowiedzialny za przekazywane informacje” oznacza, iż wszelkie roszczenia o zaniechanie, odszkodowanie, zapłatę kosztów upomnienia oraz opłat sądowych osoby, której dotyczy naruszenie praw autorskich, przeciwko dostawcy dostępu były co do zasady lub w każdym razie w odniesieniu do pierwszego stwierdzonego naruszenia praw autorskich wykluczone?

5 Pytanie piąte:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania w związku z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie nie mogą zezwolić sądowi krajowemu, aby wydał on w postępowaniu głównym zarządzenie przeciwko dostawcy dostępu, zgodnie z którym zaniecha on w przyszłości umożliwiania osobom trzecim ściągania poprzez konkretne łącze internetowe określonego utworu chronionego prawem autorskim poprzez internetową giełdę wymiany?

6 Pytanie szóste:

Czy art. 12 ust. 1 pierwsza połowa zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie przed sądem odsyłającym należy zastosować regulację z art. 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/31/WE odpowiednio do roszczenia o zaniechanie?

7 Pytanie siódme:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) w związku z art. 2 lit b) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że wymagania stawiane usługodawcy są spełnione w przypadku, gdy usługodawcą jest każda osoba fizyczna lub prawna, która dostarcza usługi społeczeństwa informacyjnego?

8 Pytanie ósme:

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 7, jakie dodatkowe wymagania należy ustanowić względem usługodawcy w ramach interpretacji art. 2 lit. b) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)?

9 Pytanie dziewiąte:

a) Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) przy uwzględnieniu obowiązującego podstawowego prawa ochrony własności intelektualnej, które wynika z prawa własności (art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), a także przy uwzględnieniu zawartych w poniższych dyrektywach regulacji dotyczących ochrony własności intelektualnej, przede wszystkim prawa autorskiego:

- Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym,
- Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej,

a także przy uwzględnieniu wolności wypowiedzi i informacji oraz praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej)

należy interpretować w ten sposób, że nie jest on sprzeczny z orzeczeniem sądu krajowego w postępowaniu głównym, jeżeli w tym orzeczeniu dostawca dostępu, ponosząc koszty, zostanie zobowiązany do tego, aby w przyszłości zaniechać umożliwiania osobom trzecim ściągania przez konkretne łącze internetowe określonego utworu chronionego prawem autorskim lub jego części poprzez internetową giełdę wymiany i tym samym dostawcy dostępu zostanie pozostawiony wybór co do tego, jakich konkretnie środków technicznych użyć, aby spełnić to zarządzenie?

b) Czy obowiązuje to również wtedy, gdy dostawca dostępu może spełnić zakaz sądowy faktycznie tylko w ten sposób, że zablokuje łącze internetowe lub zabezpieczy je hasłem, lub też skontroluje bieżącą odnośną komunikację pod kątem tego, czy określony utwór chroniony prawem autorskim jest ponownie bezprawnie przekazywany, przy czym jest to pewne od samego początku, a nie wychodzi na jaw dopiero w ramach postępowania egzekucyjnego lub postępowania o ukaranie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 178, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniająca dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, Dz.U. L 217, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Außenstelle Linz (Austria) w dniu 6 listopada 2014 r. – Dilly's Wellnesshotel GmbH

(Sprawa C-493/14)

(2015/C 046/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht – Außenstelle Linz

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Dilly's Wellnesshotel GmbH

Pozwany organ: Finanzamt Linz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii zostało naruszone przez program pomocy korzystający ze szczególnej procedury określonej w art. 25 rozporządzenia nr 800/2008⁽¹⁾, w celu wyłączenia go z wymogu zgłoszenia zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE, który jednakże nie spełnia różnorodnych obowiązków zawartych w rozdziale I rozporządzenia nr 800/2008, a ponadto nie zawiera żadnego odniesienia do rozporządzenia nr 800/2008?
- 2) Czy prawo Unii zostało naruszone przez program pomocy oparty na szczególnej procedurze przewidzianej w art. 25 rozporządzenia nr 800/2008 obowiązującej dla pomocy na ochronę środowiska, jeżeli nie występują przesłanki uregulowane w rozdziale II rozporządzenia nr 800/2008, a mianowicie wspieranie zgodnie z art. 17 pkt 1 rozporządzenia nr 800/2008 środków ochrony środowiska lub środków służących oszczędzaniu energii?
- 3) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nie zawiera żadnego ograniczenia czasowego ani żadnej informacji na temat okresu czasu wskazanego w zawiadomieniu o wyłączeniu, tak że wymagane przez art. 25 ust. 3 rozporządzenia nr 800/2008 czasowe ograniczenie w zwrocie podatku energetycznego do 10 lat może zostać stwierdzone jedynie na podstawie zawiadomienia o wyłączeniu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych), Dz.U. L 214, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 6 listopada 2014 r. – Państwo rumuńskie/Tamara Văraru, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Sprawa C-496/14)

(2015/C 046/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Państwo rumuńskie reprezentowane przez Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu w imieniu i na rzecz Ministerul Finanțelor Publice

Strona pozwana: Tamara Văraru, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy zawarte w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 20, 21 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także w art. 4 rozporządzenia WE nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak OUG nr 111/2010, które przewidują różne traktowanie drugiego, trzeciego dziecka i kolejnych dzieci urodzonych z porodów mnogich, pierwszego dziecka z porodu mnogiego oraz dzieci urodzonych z porodu pojedynczego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (tekst mający znaczenie dla EOG i dla Szwajcarii) (Dz.U. L 166, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino (Włochy) w dniu 10 listopada 2014 r. – Ford Motor Company przeciwko Wheeltrims srl

(Sprawa C-500/14)

(2015/C 046/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Torino

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ford Motor Company

Strona pozwana: Wheeltrims srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z prawem wspólnotowym art. 14 dyrektywy 98/71⁽¹⁾ i art. 110 rozporządzenia WE nr 6/2002⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że, przepisy te przyznają producentom części zamiennych i akcesoriów prawo do używania zarejestrowanych znaków towarowych osób trzecich celem zezwolenia ostatecznemu kupującemu na przywrócenie oryginalnego wyglądu produktu złożonego, a zatem także gdy właściciel znaku zastosuje omawiane znaki odróżniające na części zamiennej lub akcesoriach przeznaczonych do zamontowania w produkcie złożonym w taki sposób, że pozostaną one widoczne na zewnątrz, co wpłynie na wygląd zewnętrzny produktu złożonego?
- 2) Czy klauzulę naprawy, o której mowa w art. 14 dyrektywy 98/71 i art. 110 rozporządzenia WE nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że ustanawia ona prawo podmiotowe na rzecz innych producentów części zamiennych i akcesoriów i czy takie prawo podmiotowe obejmuje uprawnienie tych podmiotów trzecich do używania zarejestrowanego znaku towarowego innych producentów w odniesieniu do części zamiennych i akcesoriów, tytułem odstępowania od norm, o których mowa w rozporządzeniu nr 207/09⁽³⁾ i w dyrektywie 89/104/EWG⁽⁴⁾, a zatem także w sytuacji, gdy właściciel znaku zastosuje omawiane znaki odróżniające na części zamiennej lub akcesoriach przeznaczonych do zamontowania w produkcie złożonym w taki sposób, że pozostaną one widoczne na zewnątrz, co wpłynie na wygląd zewnętrzny produktu złożonego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (Dz.U. L 289, s. 28).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

⁽⁴⁾ Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 10 listopada 2014 r. – EL-EM-2001 Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-501/14)

(2015/C 046/29)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EL-EM-2001 Ltd.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 561/2006⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że środki niezbędne do wykonania kary ustanowionej i nałożonej przez państwo członkowskie w razie naruszenia można stosować wyłącznie w stosunku do osoby, która popełniła takie naruszenie?

Innymi słowy: czy w świetle przepisów art. 18 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 uregulowanie krajowe, przewidujące, że środki niezbędne do wykonania kary ustanowionej i nałożonej przez państwo członkowskie mają zastosowanie do osoby (fizycznej lub prawnej), w stosunku do której nie stwierdzono w postępowaniu administracyjnym popełnienia jakiegokolwiek naruszenia, jest niezgodne z obowiązkiem ciążącym na państwach członkowskich na podstawie art. 19 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 561/2006?

- 2) W razie odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) [nr 561/2006] należy interpretować w ten sposób, że środek zastosowany wobec osoby trzeciej (fizycznej lub prawnej) za naruszenie popełnione przez inną osobę, gdy nie stwierdzono popełnienia żadnego naruszenia przez wskazaną osobę trzecią, stanowi nałożenie na niego kary, niezależnie od jej nazwy?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy uregulowanie krajowe, które w celu wykonania kary nałożonej za naruszenie popełnione przez kierowcę zezwala na nałożenie kary – zwanej środkiem, lecz o treści odpowiadającej sankcji – na inną osobę (fizyczną lub prawną), jest niezgodne z zakazem dokonywania więcej niż jednej oceny naruszenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) [nr 561/2006]?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-525/14)

(2015/C 046/30)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Němečková i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że odmawiając uznania niektórych niderlandzki cech probierczych, w szczególności cechy probierczej Waarborg Holland, Republika Czeska naruszyła zobowiązania ciążące na niej na podstawie art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Poprzez odmowę uznania niektórych niderlandzki cech probierczych Republika Czeska ogranicza swobodny przepływ metali szlachetnych oznaczonych tymi cechami probierczymi oraz przedmiotami wytworzonymi z tych metali.
2. Nawet jeśli metal szlachetny jest oznaczony cechą probierczą przez oddział niderlandzkiego urzędu probierczego w państwie trzecim, takie produkty powinny być traktowane w taki sam sposób jak produkty pochodzące z Unii Europejskiej z uwagi na fakt, że metale szlachetne są oznaczone zgodnie z niderlandzkimi zasadami oraz zostały ostatecznie dopuszczone do swobodnego obrotu.
3. Republika Czeska nie wykazała, że ewentualne ograniczenie swobodnego przepływu towarów jest odpowiednie do zapewnienia realizacji celu w postaci ochrony konsumentów i nie wykracza poza to co konieczne do jego osiągnięcia.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 27 listopada 2014 r. – Ordre des barreaux francophones et germanophone i in./ Conseil des ministres

(Sprawa C-543/14)

(2015/C 046/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordre des barreaux francophones et germanophone i in.,

Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen ASBL i in.,

Jimmy Tessens i in.,

Orde van Vlaamse Balies,

Ordre des avocats du barreau d'Arlon i in.

Strona pozwana: Conseil des ministres

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy poddając usługi świadczone przez adwokatów podatkowi VAT bez uwzględnienia, w świetle prawa do korzystania z pomocy adwokata i zasady równości broni, okoliczności, że podmiot, który nie korzysta z pomocy prawnej, podlega opodatkowaniu podatkiem VAT lub nie podlega takiemu opodatkowaniu, dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ jest zgodna z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 14 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych i z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w zakresie, w jakim art. 47 karty przyznaje każdemu prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy, możliwość uzyskania porady prawnej, skorzystania z pomocy obrońcy i przedstawiciela oraz prawo do pomocy prawnej, o ile dana osoba nie posiada wystarczających środków, jeżeli pomoc ta jest konieczna dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości?
- b) Czy z tych samych względów dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. jest zgodna z art. 9 ust. 4, 5 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r., w zakresie, w jakim przytoczone przepisy konwencji z Aarhus przewidują prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości i wskazują, że dostęp taki ma być niedyskryminujący ze względu na koszty dzięki „stworzeni[u] odpowiedniego mechanizmu udzielania pomocy, aby zlikwidować lub zredukować finansowe i inne ograniczenia dostępu do wymiaru sprawiedliwości”?

- c) Czy usługi świadczone przez adwokatów w ramach krajowego systemu pomocy prawnej mogą zostać zaliczone do usług ściśle związanych z opieką i pomocą społeczną, o których mowa w art. 132 ust. 1 lit. g) ww. dyrektywy 2006/112/WE, czy też mogą one zostać zwolnione na mocy innego przepisu dyrektywy? W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy wykładnia dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którą dyrektywa ta nie zezwala na zwolnienie z podatku VAT usług świadczonych przez adwokatów na rzecz podmiotów, które korzystają z pomocy prawnej w ramach krajowego systemu pomocy prawnej, jest zgodna z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 14 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych i z art. 6 europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania sformułowane w pkt 1, czy art. 98 dyrektywy 2006/112/WE w zakresie, w jakim nie przewiduje on możliwości zastosowania stawki obniżonej podatku VAT do usług świadczonych przez adwokatów w danym przypadku w zależności od tego, czy podmiot niekorzystający z pomocy prawnej podlega opodatkowaniu podatkiem VAT, czy też nie podlega takiemu opodatkowaniu, jest zgodny z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 14 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych i z art. 6 europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności w zakresie, w jakim art. 47 karty przyznaje każdemu prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy, możliwość uzyskania porady prawnej, skorzystania z pomocy obrońcy i przedstawiciela oraz prawo do pomocy prawnej, o ile dana osoba nie posiada wystarczających środków, jeżeli pomoc ta jest konieczna dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania sformułowane w pkt 1, czy art. 132 dyrektywy 2006/112/WE jest zgodny z zasadą równości i niedyskryminacji w rozumieniu art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 9 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 karty, w zakresie, w jakim nie przewiduje on, w ramach działalności wykonywanej w interesie publicznym, zwolnienia z podatku VAT usług świadczonych przez adwokatów, podczas gdy inne usługi podlegają takiemu zwolnieniu jako usługi świadczone w interesie publicznym, na przykład: usługi świadczone przez pocztę państwową, różne usługi medyczne czy też usługi związane z kształceniem, sportem lub kulturą, i podczas gdy rozpatrywana różnica w traktowaniu usług świadczonych przez adwokatów i usług zwolnionych z podatku przez art. 132 dyrektywy budzi uzasadnione wątpliwości, ponieważ usługi świadczone przez adwokatów przyczyniają się do poszanowania niektórych praw podstawowych?
4. a) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania sformułowane w pkt 1 i 3, czy wykładnia art. 371 dyrektywy 2006/112/WE może zostać dokonana, zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w taki sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na częściowe utrzymanie zwolnienia usług świadczonych przez adwokatów, jeżeli usługi te są wykonywane na rzecz podmiotów niebędących podatnikami VAT?
- b) Czy wykładnia art. 371 dyrektywy 2006/112/WE może zostać dokonana, zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, również w taki sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na częściowe utrzymanie zwolnienia usług świadczonych przez adwokatów, jeżeli usługi te są wykonywane na rzecz podmiotów, które korzystają z pomocy prawnej w ramach krajowego systemu pomocy prawnej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 września 2014 r. w sprawie T-168/12 Georgias i in./Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, wniesione w dniu 27 listopada 2014 r. przez Aguya Clementa Georgiasa, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd

(Sprawa C-545/14 P)

(2015/C 046/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (przedstawiciel: H. Mercer QC, I. Quirk, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie decyzji Sądu w całości;
- uwzględnienie żądań wniesionych przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Sądem (oprócz odszkodowania, które powinno zostać poddane ocenie Sądu);
- posiłkowo, odesłanie sprawy do Sądu;
- w każdym przypadku obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnoszą cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd błędnie uznał, iż na mocy rozporządzenia nr 314/2004⁽¹⁾ Rada była uprawniona do dodawania osób do załącznika do tego rozporządzenia na samej tej podstawie, że byli oni członkami rządu Zimbabwe (pkt 57 i 66 wyroku Sądu):
 - rozporządzenie nr 314/2004 (zwane dalej „rozporządzeniem”) powinno być interpretowane zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2004/161/WPZiB⁽²⁾ (zwanym dalej „wspólnym stanowiskiem”), którego wykonaniu służyło;
 - Sąd nie wziął pod uwagę art. 4 wspólnego stanowiska, który wymagał, by osoby wymienione w załączniku były także zaangażowane w działania poważnie naruszające zasady demokracji i praw człowieka oraz państwa prawa w Zimbabwe.
2. Drugi zarzut dotyczący tego, że Sąd błędnie zinterpretował art. 5 ust. 1 wspólnego stanowiska, co spowodowało niewłaściwe zastosowanie przez niego rozporządzenia (pkt 57 wyroku):
 - wbrew orzeczeniu Sądu art. 5 ust. 1 wspólnego stanowiska nie przewidywał, by osoby ujęte w załączniku do wspólnego stanowiska i rozporządzenia albo były członkami rządu, albo były zaangażowane w działania poważnie naruszające zasady demokracji i praw człowieka oraz państwa prawa w Zimbabwe;
 - wspólne stanowisko i tym samym rozporządzenie wymagały w istocie, by osoby ujęte w załączniku spełniały obie te przesłanki.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Sąd błędnie zinterpretował dodanie słów „jako taki” (dodanych w dniu 25 czerwca 2007 r.) do wzmianki dotyczącej senatora Georgiasa w załączniku do rozporządzenia (i wspólnego stanowiska) jako „proste uściślenie”, że sam status członka rządu był wystarczający do umieszczenia w wykazie (pkt 58 wyroku):
 - poprawna interpretacja słów dodanych do wzmianki dotyczącej senatora Georgiasa pod względem prawnym była taka, że słowa te były uznaniem konieczności przestrzegania art. 4 wspólnego stanowiska, oprócz wymogu bycia członkiem rządu, gdyż słowa, które następowały po sformułowaniu „jako taki”, odpowiadały dokładnie wymaganiom art. 4;
 - Sąd błędnie zinterpretował dodanie tych słów jako „proste uściślenie”, że sam status członka rządu był wystarczający do umieszczenia w wykazie.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Sąd błędnie ustalił, że w stosunku do zarzutu, iż nastąpiło naruszenie prawa do obrony, senator Georgias nie wyjaśnił, na czym by się oparł, gdyby został wysłuchany (pkt 108 wyroku):
 - wyraźnie określono w skardze, że senator Georgias napisał do Rady (i pismo zostało przedłożone), a następnie został wykreślony z wykazu;

- ponadto w skardze wymieniono długą listę okoliczności, na które w sposób oczywisty powołano by się przed Radą, gdyby senator Georgias miał możliwość uczynienia tego;
- w tych okolicznościach Sąd naruszył prawo, uznając, że senator Georgias nie wyjaśnił, na czym by się oparł, gdyby został wysłuchany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 55, s. 1).

⁽²⁾ Wspólne stanowisko Rady 2004/161/WPZiB z dnia 19 lutego 2004 r. odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 50, s. 66).

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 września 2014 r. w sprawie T-34/11 Canon Europa/Komisja, wniesione w dniu 1 grudnia 2014 r. przez Canon Europa NV

(Sprawa C-522/14 P)

(2015/C 046/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Canon Europa NV (przedstawiciele: P. De Baere i P. Muñiz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości postanowienia Sądu wydanego w sprawie T-34/11;
- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia co do istoty sprawy;
- obciążenie drugiej strony pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podniosła, że Sąd dopuścił się błędu co do prawa przy wykładni i zastosowaniu art. 263 TFUE stwierdzając, że zaskarżone rozporządzenie „wymaga środków wykonawczych” w rozumieniu tego postanowienia.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie podniosła, że Sąd naruszył prawo wnoszącej odwołanie do bycia wysłuchaną, błędnie ocenił dowody przedstawione przez wnoszącą odwołanie oraz – tytułem pomocniczym – dopuścił się przeinaczenia owych dowodów.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 września 2014 r. w sprawie T-35/11 Kyocera Mita Europe BV/Komisja, wniesione w dniu 1 grudnia 2014 r. przez Kyocera Mita Europe BV

(Sprawa C-553/14 P)

(2015/C 046/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kyocera Mita Europe BV (przedstawiciele: P. De Baere i P. Muñiz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości postanowienia Sądu wydanego w sprawie T-35/11;
- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia co do istoty sprawy;
- obciążenie drugiej strony pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podniosła, że Sąd dopuścił się błędu co do prawa przy wykładni i zastosowaniu art. 263 TFUE stwierdzając, że zaskarżone rozporządzenie „wymaga środków wykonawczych” w rozumieniu tego postanowienia.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie podniosła, że Sąd naruszył prawo wnoszącej odwołanie do bycia wysłuchaną, błędnie ocenił dowody przedstawione przez wnoszącą odwołanie oraz – tytułem pomocniczym – dopuścił się przeinaczenia owych dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-557/14)

(2015/C 046/35)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braga da Cruz i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez brak podjęcia wszystkich środków koniecznych dla wykonania wyroku z dnia 7 maja 2009 r. wydanego w sprawie C-530/07 ⁽¹⁾ Komisja przeciwko Republice Portugalskiej, Republika Portugalska nie wykonała zobowiązań ciężących na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;
- nakazanie Republice Portugalskiej zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 20 196,00 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu ww. wyroku wydanego w sprawie C-530/07, naliczanej od dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu do dnia wykonania ww. wyroku w sprawie C-530/07;
- nakazanie Republice Portugalskiej zapłaty ryczałtu w wysokości 2 244,00 EUR dziennie, liczonego od dnia wydania ww. wyroku w sprawie C-530/07 do dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu lub do dnia wykonania ww. wyroku wydanego w sprawie C-530/07, jeżeli nastąpi ono wcześniej;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

l) **Ustalenie kary** – powinno opierać się na trzech kryteriach:

1 - **Powaga naruszenia** – Komisja proponuje zastosowanie współczynnika powagi 3 w skali od 1 do 20. Zgodnie z Komunikatem Komisji w sprawie stosowania art. 228 Traktatu WE (zwanego dalej „komunikatem z 2005 r.”), Komisja oblicza taki współczynnik biorąc pod uwagę:

a) **wagę zasad Unii będących przedmiotem uchybienia** – z art. 1, 2, 3 ust. 1, i 4 oraz z załącznika I do dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽²⁾ wynika, że zrzut ścieków komunalnych przed ich oczyszczeniem do zbiorników wodnych powoduje zanieczyszczenie, które wpływa w znaczący sposób na jakość takich wód oraz na związane z nimi ekosystemy. Zbiór i oczyszczenie wszystkich ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o RLM ponad 15 000 ma kluczowe znaczenie dla ochrony i poprawy jakości zbiorników wodnych, ekosystemów wodnych oraz ekosystemów lądowych, które bezpośrednio zależą od owych zbiorników wodnych, a ponadto dla zagwarantowania pełnego i prawidłowego stosowania dyrektywy Unii

b) **skutki takiego uchybienia dla interesu ogólnego i jednostkowego**

— ochrona środowiska i zdrowia ludzkiego leży w interesie ogólnym. Niepełne wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydanego w sprawie C-530/07 („wyrok”) wiąże się z wysokim ryzykiem zanieczyszczenia środowiska ze skutkami dla zdrowia ludzkiego.

— brak pełnego wykonania wyroku może mieć ponadto wpływ na wdrożenie pozostałych Dyrektyw Unii Europejskiej a także może mieć bezpośredni wpływ na możliwość korzystania przez obywateli z niezanieczyszczonych zbiorników wodnych, które pozwalają na prowadzenie działalności rekreacyjnej, co mogłoby mieć wpływ na sektor turystyczny i związaną z nim działalność gospodarczą.

c) **pozostałe okoliczności zaostrzające i łagodzące**

— **Okoliczności łagodzące:**

i) liczba aglomeracji o RLM ponad 15 000 niezgodnych z art. 4 dyrektywy 91/271/EWG zmniejszyła się od daty wydania wyroku w rozumieniu art. 258 TFUE z 15 do 2.

ii) jeżeli chodzi o aglomerację Vila Real de Santo António, nowa stacja oczyszczania ścieków działa od 2009 r. i jedynie trzy strefy tej aglomeracji nie zostały jeszcze podłączone do oczyszczalni; jeżeli chodzi o Matosinhos, to aktualna stacja oczyszczania pozwala na wstępne oczyszczanie ścieków tej aglomeracji, które następnie zostają zrzucone do morza pod powierzchnią morza w odległości 2 km od brzegu.

Zdaniem portugalskich organów, nie ma to wpływu na dobrą jakość wód kąpieliskowych.

— **Okoliczności zaostrzające:**

i) Pełne wykonanie wyroku nie będzie mogło zostać wykazane przed 2018 r., przy czym sporny obowiązek zbierania i oczyszczania w niniejszej sprawie powinien zostać w pełni wykonany najpóźniej do 31 grudnia 2000 r.

ii) sporne przepisy dyrektywy 91/271/EWG, w związku z którymi Republika Portugalska znajduje się w sytuacji uchybienia, ustanawiają jasne obowiązki.

iii) kolejno przedstawiane Komisji przez organy portugalskie kalendarze nadal wykazują uchybienie, w sposób, który Komisja uznaje za poważny.

iv) duża liczba postępowań przeciwko Portugalii, włączywszy w to sprawy, w których zapadły już wyroki Trybunału Sprawiedliwości w owej specyficznej dziedzinie, jaka jest oczyszczanie ścieków komunalnych, świadczy o powtarzającym się bezprawnym zachowaniu, i to w sektorze, w którym reperkusje dla zdrowia ludzkiego i środowiska są szczególnie znaczące.

- 2 - **Czas trwania naruszenia** – Biorąc pod uwagę czas, który upłynął od wydania wyroku, Komisja proponuje zastosowanie maksymalnego współczynnika utrzymywania się naruszenia, to znaczy 3.
- 3 - **Konieczność zapewnienia odstrasżające** – Tak jak wyjaśniono w Komunikacie z 2005 r., odstrasżający skutek jest brany pod uwagę przez współczynnik „n”, równy średniej opartej, na, z jednej strony, Produkcie Krajowym Brutto danego państwa członkowskiego, oraz z drugiej strony, na wyważeniu liczby głosów w Radzie. Współczynnik „n”, mający obecnie zastosowanie do Portugalii, wynosi 3,40.

II— **Obliczanie kwoty kary**

a) **Okresowa kara pieniężna za każdy dzień zwłoki**

— Jest obliczana zgodnie z propozycją w Komunikacie z 2005 r., za pomocą następującego wzoru:

Stawka bazowa x współczynnik wagi uchybienia x współczynnik czasu trwania x współczynnik uwzględniający możliwości finansowe danego państwa (współczynnik „n”), to znaczy w niniejszej sprawie: **660 x 3 x 3 x 3,40 = 20 196 EUR/dziennie.**

— W celu zagwarantowania stopniowego zmniejszania się dziennej stawki okresowej kary pieniężnej za zwłokę, Komisja proponuje podzielić stawkę dzienną okresowej kary pieniężnej za zwłokę (20 196 EUR/dziennie) przez liczbę RLM, które nadal nie są zgodne z wyrokiem. Zgodnie z najnowszymi danymi, liczba RLM, które nadal nie są zgodne z dyrektywą 91/271/EWG wynosi 321 950. Konsekwentnie, Komisja proponuje podzielić wartość dziennej stawki (20 196 EUR/dziennie) przez 321 950.

— Wynik tego dzielenia, to jest (20 196:321 950) kwota 0,06 EUR/dziennie, zostałyby odliczony od wartości dziennej stawki ze względu na każdy RLM, który zostałyby przywrócony do stanu zgodności.

b) **Kara ryczałtowa**

— Sposób obliczania stawki kwoty dziennej służącej obliczaniu kwoty ryczałtu jest bardzo podobny do stawki kwoty dziennej służącej obliczaniu okresowej kary pieniężnej i polega na pomnożeniu stawki bazowej przez współczynnik wagi uchybienia oraz na pomnożeniu uzyskanego wyniku przez współczynnik ustalony dla każdego państwa (współczynnik „n”) w zależności od jego możliwości finansowych i liczby głosów, jaką dysponuje w Radzie.

— Niemniej jednak, przy obliczaniu kary ryczałtowej Komisja miałaby wyjść ze stawki bazowej niższej, niż mająca zastosowanie do okresowej kary pieniężnej, ponieważ zachowanie państwa członkowskiego dopuszczającego się uchybienia staje się bardziej naganna od chwili wydania wyroku na podstawie art. 260 TFUE, w zakresie w jakim uchybienie tego państwa utrzymuje się pomimo dwóch kolejnych wyroków Trybunału Sprawiedliwości. Stawka bazowa kary ryczałtowej obecnie jest ustalona na kwotę 220 EUR/dziennie i Komisja nie proponuje stosowania do niej współczynnika czasu trwania.

— Zgodnie z tym, biorąc pod uwagę stawkę bazową, współczynnik wagi uchybienia oraz współczynnik „n”, dzienna stawka służąca obliczeniu kary ryczałtowej wynosi: $220 \times 3 \times 3,40 = 2\,244 \text{ EUR}$.

c) **Test na minimalną stawkę ryczałtu**

— Konieczne staje się zbadanie – z uwagi na minimalną stawkę kary ryczałtowej ustalonej dla zainteresowanego państwa członkowskiego – czy należy zaproponować Trybunałowi Sprawiedliwości stawkę dzienną czy też stawkę ryczałtową. W tym celu należy porównać, z jednej strony, łączną wartość stawek dziennych w celu ustalenia kary pieniężnej obliczoną do dnia decyzji Komisji (o skierowaniu skargi na podstawie art. 260 TFUE), oraz z drugiej strony, minimalną kwotę ryczałtową określoną dla danego państwa członkowskiego.

— Liczba dni, jakie upłynęły pomiędzy datą wydania wyroku (7 maja 2009 r.) a datą decyzji Komisji o wystąpieniu ze skargą na podstawie art. 260 TFUE (16 października 2014 r.), wynosi 1987. W konsekwencji, w chwili ww. decyzji Komisji, łączna wartość stawek dziennych służących ustaleniu kary ryczałtowej wynosi $2\,244 \text{ EUR} \times 1\,987 \text{ dni} = 4\,458\,828 \text{ EUR}$.

- Minimalna kwota ryczałtowa ustalona dla Portugalii wynosi obecnie 1 875 000 EUR.
- W ten sposób, ponieważ łączna kwota stawek dziennych służących ustaleniu kary ryczałtowej na dzień 16 października 2014 r. przekracza minimalną kwotę ryczałtu ustaloną dla Portugalii, Komisja proponuje nałożenie na Portugalię obowiązku zapłaty dziennej stawki w celu ustalenia kary ryczałtowej, to znaczy 2 244 EUR dziennie począwszy od daty wydania wyroku do dnia wydania wyroku na podstawie art. 260 TFUE, lub do daty wykonania przez Portugalię pierwszego z wymienionych wyroków, jeżeli nastąpi to wcześniej.

⁽¹⁾ EU:C:2009:292

⁽²⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) w dniu 5 grudnia 2014 r. – Mimoun Khachab/ Delegación de Gobierno en Álava

(Sprawa C-558/14)

(2015/C 046/36)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mimoun Khachab

Druga strona postępowania: Delegación de Gobierno en Álava

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE ⁽¹⁾ z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które dopuszcza odmowę wydania zezwolenia w celu łączenia rodziny z uwagi na nieposiadanie przez członka rodziny rozdzielonej stabilnych i regularnych środków, które wystarczają do utrzymania tej osoby oraz członków jej rodziny, stwierdzone na podstawie dokonanej przez władze krajowe oceny prawdopodobieństwa uzyskiwania środków utrzymania przez okres roku następującego po dniu złożenia wniosku opartej na analizie zmian w zakresie tych środków w okresie sześciu miesięcy poprzedzających tę datę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 września 2014 r. w sprawie T-306/12 Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Królestwo Szwecji

(Sprawa C-562/14 P)

(2015/C 046/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: C. Meyer-Seitz)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea, Królestwo Danii, Republika Finlandii, Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 25 września 2014 r. w sprawie T-306/12;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie udzielenia małżonkom Spirlea dostępu do żądanych dokumentów;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania Królestwa Szwecji przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty na poparcie odwołania.

W zarzucie pierwszym podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie przejrzystości”) ⁽¹⁾, gdy stwierdził, że celem odmowy udzielenia dostępu do dokumentów dotyczących postępowania EU Pilot, jako etapu poprzedzającego ewentualne formalne wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego Komisja może – w sytuacji, gdy powołuje się na odstępstwo dotyczące postępowań dochodzeniowych – oprzeć się na ogólnym domniemaniu, i że Komisja nie naruszyła prawa, dokonując wykładni wspomnianego przepisu rozporządzenia w sprawie przejrzystości w ten sposób, iż mogła oddalić wniosek o dostęp do spornych dokumentów dotyczących postępowania EU Pilot, nie zbadawszy go w sposób konkretny i indywidualny.

Wnosząca odwołanie w zarzucie drugim podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 4 ust. 2 ostatnia część zdania rozporządzenia w sprawie przejrzystości, stwierdzając, iż ocena Komisji, zgodnie z którą żaden nadrzędny interes publiczny nie uzasadnia ujawnienia dokumentów na podstawie wspomnianego przepisu nie jest wadliwa.

W zarzucie trzecim podnosi, że Sąd dokonał błędnego zastosowania prawa Unii, gdy stwierdził, iż w ramach wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skargi o stwierdzenie nieważności, zgodność zaskarżonego aktu z prawem powinna, nawet jeśli dotyczy oceny sprawy w świetle rozporządzenia w sprawie przejrzystości, podlegać ocenie uzależnionej od okoliczności faktycznych i prawnych zaistniałych w dniu, w którym akt został wydany.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 145, s.43.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-601/11,
Dansk Automat Brancheforening/Komisja, wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Dansk Automat
Brancheforening**

(Sprawa C-563/14 P)

(2015/C 046/38)

Język postępowania: duński

Strony

Wnoszący odwołanie: Dansk Automat Brancheforening (przedstawiciele: K. Dyekjaer, T. Hog i J. Flodgaard, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii, Republika Malty, Betfair Group plc, Betfair International Ltd, European Gaming and Betting Association (EGBA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-601/11;
- stwierdzenie dopuszczalności skargi w sprawie T-601/11;

- skierowanie sprawy do Sądu celem rozpoznania co do istoty zarzutów podniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji;
- zasądzenie od Komisji kosztów związanych z postępowaniem w obu instancjach – tytułem ewentualnym zaś nakazanie interwenientom pokrycia kosztów poniesionych przez nich w związku z postępowaniem w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie twierdzi przede wszystkim, że Sąd odrzucił jej wniesioną w pierwszej instancji skargę jako niedopuszczalną ze względu na przyjęcie błędnej wykładni lub też błędne zastosowanie określonych w art. 263 akapit czwarty TFUE kryteriów przysługiwania legitymacji do zaskarżenia decyzji wydanej przez Komisję na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

W szczególności Sąd miał dopuścić się błędnego zastosowania wynikającego z art. 263 akapit czwarty TFUE pojęcia indywidualnego oddziaływania ze względu na to, że nie zinterpretował go w sposób zgodny z orzecznictwem Trybunału i, co za tym idzie, zinterpretował go nieprawidłowo. W tym względzie Sąd: 1) błędnie uznał, że mechanizm mający zastosowanie do wszystkich członków skarżącej znajduje również zastosowanie do innych podmiotów, efektem czego nie można uznać, iż mechanizm ten dotyczy tych członków indywidualnie; 2) błędnie uznał, że członkowie ci podnieśli jedynie, iż konkurują oni z beneficjentami pomocy; 3) nie uwzględnił przedstawionych przez skarżące konkretnych danych świadczących o tym, że pomoc ta w nieunikniony sposób znacząco i negatywnie wpływa na zajmowaną przez nie pozycję rynkową; 4) ponadto, poza zarzutem odwołania wskazanym w 1), że Sąd błędnie nie uwzględnił tego, iż znaczące i negatywne skutki mechanizmu pomocowego nie były takie same w przypadku wszystkich podmiotów, na które on oddziaływał. Ponadto Sąd: 5) błędnie rozstrzygnął, że przysługiwanie skarżącym legitymacji procesowej jest uzależnione od dowiedzenia przez nie poniesionej już przez nie utraty przychodów; 6) błędnie odrzuciła twierdzenia o negatywnym wpływie na podstawie nieudokumentowanych i hipotetycznych twierdzeń o innych przyczynach tych negatywnych skutków 7) nie uwzględnił tego, że należałoby złagodzić warunki wniesienia skargi ze względu na to, iż wydanie przez Komisję na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE decyzji zatwierdzającej pomoc nie zostało w istocie poprzedzone wstępnym postępowaniem wyjaśniającym.

Ponadto Sąd 8) niewłaściwie zastosował pojęcie „aktu regulacyjnego niewymagającego przyjęcia środków wykonawczych”, gdyż błędnie stwierdził, że zaskarżona decyzja wymaga ich przyjęcia oraz 9) dopuścił się błędu uwzględniając wniesione przez interwenientów żądanie w przedmiocie kosztów.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-614/13, Romonta GmbH/Komisja, wniesione w dniu 8 grudnia 2014 r. przez Romonta GmbH

(Sprawa C-565/14 P)

(2015/C 046/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Romonta GmbH (przedstawicie: I. Zenke, M.-Y. Vollmer, Rechtsanwältinnen)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 26 września 2014 r. w sprawie T-614/13 oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim odmawia ona w art. 1 ust. 1 skarżącej przydziału z uwagi na nadzwyczajne okoliczności na trzeci okres handlu emisjami 2013 – 2020 zgodnie z § 9 ust. 5 niemieckiej Treibhausgas-Emissionshandelsgesetzes ⁽²⁾;
- posiłkowo, przekazanie sprawy do Sądu celem wydania orzeczenia kończącego postępowanie;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztów postępowania w przedmiocie odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy: naruszenie prawa Unii poprzez błędne zastosowanie zasady proporcjonalności

Po pierwsze, wyrok Sądu stanowi naruszenie prawa Unii, ponieważ Sąd dokonał błędnej wykładni decyzji 2011/278/UE⁽¹⁾ jako aktu o charakterze wyczerpującym i ponadto błędnie równocześnie uznał tę decyzję jako środek mający charakter proporcjonalny. Przyznanie uprawnień z tytułu wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności byłoby także możliwe na podstawie decyzji 2011/278/UE, ponieważ zachodzi przypadek siły wyższej. Sąd ponadto przy badaniu zgodności z prawem decyzji 2011/278/UE dokonał błędnego wyważenia dóbr prawnych poprzez przyznanie ochronie środowiska wyżej wagi niż istnienie wnoszącej odwołanie.

2. Zarzut drugi: naruszenie prawa Unii w związku z naruszeniem praw podstawowych skarżącej

Wyrok jest także w tym zakresie błędny, w jakim Sąd poprzez swoje orzeczenie naruszył prawa podstawowe wnoszącej odwołanie, w szczególności art. 15 ust. 1 i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, które obejmują ochroną wykonywanie działalności zawodowej oraz własność. Sąd błędnie wychodzi z założenia, że nie została naruszona zasadnicza treść tych praw podstawowych. Tak jednak nie jest. Bez bowiem przyznania uprawnień z tytułu wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności wnosząca odwołanie nie może kontynuować ani działalności gospodarczej jako producent wosku montanowego, ani dalej wykorzystywać instalacji w celu ekstrakcji wosku montanowego.

3. Zarzut trzeci: naruszenie prawa Unii w związku z naruszeniem zasady subsidiarności

Po trzecie, wyrok Sądu narusza prawo Unii, ponieważ Sąd błędnie wychodzi z założenia, że Republika Federalna Niemiec nie posiada kompetencji do ustanowienia normy w związku wystąpieniem nadzwyczajnych okoliczności (§ 9 ust. 5 TEHG). Przy tej okazji Sąd przeoczył, że Komisja Europejska jest właściwa w przedmiocie ustanawiania zasad przydziału tylko w takim zakresie, w jakim też faktycznie wykonuje swoją właściwość. Przypadki nietypowe, takie jak przypadek wnoszącej odwołanie nie są z reguły objęte właściwością Komisji. Kompetencje do stanowienia norm o tyle pozostają w gestii państw członkowskich.

4. Zarzut czwarty: naruszenie prawa procesowego z powodu niedostatecznego lub sprzecznego uzasadnienia

Sąd przedstawił niedostateczną i sprzeczną argumentację w kwestii spodziewanego efektu przeniesienia w następstwie przydziału z uwagi na nadzwyczajne skutki oraz w kwestii przyczyny konkretnego niebezpieczeństwa upadłości wnoszącej odwołanie i tym samym naruszył elementarne prawo procesowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240, s.27.

⁽²⁾ Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (ustawa w sprawie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz, zwana dalej „TEHG”).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10 a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 130, s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Ismael Fernández Oliva/CaixaBank S.A.

(Sprawa C-568/14)

(2015/C 046/40)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ismael Fernández Oliva

Strona pozwana: Caixabank S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 Ley de Enjuiciamiento Civil [hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], zabraniający sądowi zaproponowania stronom możliwości zawieszenia postępowania cywilnego, gdy inny sąd wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG ⁽¹⁾ w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 2) Czy art. 721 ust. 2 hiszpańskiego LEC, zabraniający, by sąd zarządził lub zaproponował z urzędu środki tymczasowe w postępowaniach wszczętych z pozwu indywidualnego, w których żąda się stwierdzenia nieważności ogólnego warunku umowy ze względu na jego nieuczciwy charakter, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 3) Czy środki tymczasowe, które mogą zostać przyjęte z urzędu lub na żądanie strony w ramach postępowania wszczętego z pozwu indywidualnego, nie powinny wywierać skutków do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu wszczętym z pozwu indywidualnego lub zbiorowego, które ma wpływ na dochodzenie roszczeń indywidualnych, w celu zagwarantowania stosownych i skutecznych środków, o których mowa we wspomnianym art. 7 omawianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s.29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Jordi Carné Hidalgo i Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc, S.A.

(Sprawa C-569/14)

(2015/C 046/41)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Jordi Carné Hidalgo i Anna Aracil Gracia

Strona pozwana: Catalunya Banc, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 Ley de Enjuiciamiento Civil [hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], zabraniający sądowi zaproponowania stronom możliwości zawieszenia postępowania cywilnego, gdy inny sąd wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG ⁽¹⁾ w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 2) Czy art. 721 ust. 2 hiszpańskiego LEC, zabraniający, by sąd zarządził lub zaproponował z urzędu środki tymczasowe w postępowaniach wszczętych z pozwu indywidualnego, w których żąda się stwierdzenia nieważności ogólnego warunku umowy ze względu na jego nieuczciwy charakter, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?

- 3) Czy środki tymczasowe, które mogą zostać przyjęte z urzędu lub na żądanie strony w ramach postępowania wszczętego z pozwu indywidualnego, nie powinny wywierać skutków do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu wszczętym z pozwu indywidualnego lub zbiorowego, które ma wpływ na dochodzenie roszczeń indywidualnych, w celu zagwarantowania stosownych i skutecznych środków, o których mowa we wspomnianym art. 7 omawianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Nuria Robirosa Carrera i César Romera Navales/ Banco Popular Español, S.A.

(Sprawa C-570/14)

(2015/C 046/42)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nuria Robirosa Carrera i César Romera Navales

Strona pozwana: Banco Popular Español, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 Ley de Enjuiciamiento Civil [hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], zabraniający sądowi zaproponowania stronom możliwości zawieszenia postępowania cywilnego, gdy inny sąd wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG ⁽¹⁾ w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 2) Czy art. 721 ust. 2 hiszpańskiego LEC, zabraniający, by sąd zarządził lub zaproponował z urzędu środki tymczasowe w postępowaniach wszczętych z pozwu indywidualnego, w których żąda się stwierdzenia nieważności ogólnego warunku umowy ze względu na jego nieuczciwy charakter, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 3) Czy środki tymczasowe, które mogą zostać przyjęte z urzędu lub na żądanie strony w ramach postępowania wszczętego z pozwu indywidualnego, nie powinny wywierać skutków do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu wszczętym z pozwu indywidualnego lub zbiorowego, które ma wpływ na dochodzenie roszczeń indywidualnych, w celu zagwarantowania stosownych i skutecznych środków, o których mowa we wspomnianym art. 7 omawianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 11 grudnia 2014 r. – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani

(Sprawa C-573/14)

(2015/C 046/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Strona pozwana: Mostafa Lounani

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że niezbędną przesłanką zastosowania przewidzianej w nim klauzuli wyłączającej, jest skazanie osoby ubiegającej się o azyl za przestępstwo terrorystyczne, o którym mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/475/WsiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu ⁽²⁾, której transpozycji dokonano w Belgii ustawą z dnia 19 grudnia 2003 r. w sprawie przestępstw terrorystycznych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej, czy czynny takie, o których mowa w pkt 5.9.2. zaskarżonego wyroku nr 96.933 wydanego w dniu 12 lutego 2013 r. przez Conseil du contentieux des étrangers, które wyrokiem tribunal correctionnel w Brukseli z dnia 16 lutego 2006 r. zostały przypisane stronie przeciwnej i ze względu na które strona ta została skazana za udział w organizacji terrorystycznej, mogą być uznane za działania sprzeczne z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. c) ww. dyrektywy 2004/83/WE?
- 3) Czy w ramach rozważania wyłączenia osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej ze względu na jej przynależność do organizacji terrorystycznej, wyrok skazujący tę osobę jako przywódcę organizacji terrorystycznej, w którym stwierdzono, że osoba ubiegająca się o udzielenie międzynarodowej ochrony nie popełniła, nie usiłowała popełnić ani nie groziła popełnieniem czynu terrorystycznego, stanowi wystarczającą podstawę to tego, aby uznać, że osobie tej można przypisać udział lub podżeganie w rozumieniu art. 12 ust. 3 dyrektywy 2004/83/WE, czy też należy przeprowadzić odrębną analizę okoliczności sprawy i wykazać udział w popełnieniu lub podżeganie do przestępstwa terrorystycznego określonego w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/475/WsiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu?
- 4) Czy w ramach rozważania wyłączenia osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej ze względu na jej przynależność do organizacji terrorystycznej, w danym przypadku, w charakterze przywódcy, pojęcia podżegania lub brania udziału, o których mowa w art. 12 ust. 3 dyrektywy 2004/83/WE, należy odnosić do popełnienia przestępstwa terrorystycznego określonego w art. 1 decyzji ramowej 2002/475/WsiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu, czy też można odnosić je do przynależności do grupy terrorystycznej, o której mowa w art. 2 tej decyzji ramowej?
- 5) Czy w odniesieniu do terroryzmu, możliwe jest wyłączenie ochrony międzynarodowej przewidziane w art. 12 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2004/83/WE, jeżeli nie doszło do popełnienia, podżegania lub brania udziału w dokonaniu aktu przemocy o szczególnie okrutnym charakterze, takiego jak ten, o którym mowa w art. 1 decyzji ramowej 2002/475/WsiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 164. s. 3.

SĄD

**Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Hansen & Rosenthal et H&R Wax Company Vertrieb/
Komisja**

(Sprawa T-544/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Dowód naruszenia — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Prawo do obrony — Obliczenie wartości sprzedaży — Waga naruszenia — Brak mocy wstecznej — Równość traktowania — Proporcjonalność)

(2015/C 046/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hansen & Rosenthal KG (Hamburg, Niemcy); i H&R Wax Company Vertrieb GmbH (Hamburg) (przedstawiciele: J. Schulte, A. Lober i M. Dallmann, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo R. Sauer i K. Mojzesowicz, następnie M. Sauer i A. Antoniadis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz w art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 – Woski do świec) w części dotyczącej skarżących, oraz tytułem żądania ewentualnego, wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywiny nałożonej na skarżące.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hansen & Rosenthal KG i H&R Wax Company Vertrieb GmbH pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen/Komisja

(Sprawa T-550/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Koordynowanie i podwyższanie cen — Ustalanie cen — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Przedawnienie)

(2015/C 046/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: U. Itzen, J. Ziebarth, adwokaci, i profesor S. Thomas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Antoniadis i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz w art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 – Woski do świec) w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej, a tytułem żądania ewentualnego – obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – H&R ChemPharm/Komisji

(Sprawa T-551/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Dowód naruszenia — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywn — Okres referencyjny — Obliczanie wartości sprzedaży — Waga naruszenia — Koncentracja podczas trwania naruszenia — Równość traktowania — Proporcjonalność)

(2015/C 046/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H&R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat M. Klusmann i profesor S. Thomas, a następnie M. Klusmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Antoniadis i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przede wszystkim żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] i w art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 – Woski do świec) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, a także, posiłkowo, żądanie obniżenia kwoty nałożonej na skarżącą grzywny.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) H&R ChemPharm GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) H&R ChemPharm zostaje zobowiązana do zwrotu na rzecz Sądu kwoty 10 000 EUR, na podstawie art. 90 lit. a) regulaminu postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Eni/Komisja**(Sprawa T-558/08) ⁽¹⁾****(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Dowód naruszenia — Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Równość traktowania — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Okoliczności łagodzące — Zasadniczo ograniczony udział — Naruszenie popełnione przez niedbalstwo — Prawo do obrony — Nieograniczone prawo orzekania)**

(2015/C 046/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Eni SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Siragusa, D. Durante, G. Rizza, S. Valentino i L. Bellia)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i V. Di Bucci, pełnomocnicy)

Przedmiot

W pierwszej kolejności żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 – Woski do świec), a także, posiłkowo, żądanie uchylenia nałożonej na skarżącą grzywny lub obniżenia jej kwoty.

Sentencja

- 1) Kwota grzywny nałożonej na spółkę Eni SpA w art. 2 decyzji Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz w art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 – Woski do świec) zostaje ustalona na 18 200 000 EUR.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa połowę własnych kosztów oraz połowę kosztów poniesionych przez spółkę Eni. Spółka Eni pokrywa połowę własnych kosztów oraz połowę kosztów poniesionych przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Repsol Lubricantes y Especialidades i in./Komisja**(Sprawa T-562/08) ⁽¹⁾****(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynków — Dowód istnienia kartelu — Czas trwania naruszenia — Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Równość traktowania — Domniemanie niewinności — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Odpowiedzialność spółki dominującej za naruszenia reguł konkurencji popełnione przez jej spółki zależne — Decydujący wpływ wywierany przez spółkę dominującą — Domniemanie mające zastosowanie w przypadku posiadania przez spółkę dominującą 100 % kapitału spółek zależnych)**

(2015/C 046/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, dawniej Repsol Lubricantes YPF y Especialidades, SA (Madryt, Hiszpania); Repsol Petróleo, SA (Madryt); oraz Repsol, SA, dawniej Repsol YPF, SA (Madryt) (przedstawiciele: J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate, J. Jiménez-Laiglesia Oñate i S. Rivero Mena, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, F. Castilla Contreras i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz w art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 – Woski do świec), jak również żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżące.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, Repsol Petróleo, SA i Repsol, SA pokrywają własne koszty, jak również te poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Formula One Licensing/OHIM – ESPN Sports Media (F1-LIVE)

(Sprawa T-10/09 RENV) ⁽¹⁾

{Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego F1-LIVE — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy F1 oraz słowne, krajowe i międzynarodowe, znaki towarowe F1 Formula 1 — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]}

(2015/C 046/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci B. Klingberg i K. Sandberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: ESPN Sports Media Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat T. de Haan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHMI z dnia 16 października 2008 r. (sprawa R 7/2008-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Racing-Live a Formula One Licensing BV.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 16 października 2008 r. (sprawa R 7/2008-1).
- 2) OHIM i ESPN Sports Media Ltd zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Formula One Licensing BV w postępowaniach przed Sądem i Trybunałem oraz kosztami, które Formula One Licensing BV poniosła w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą OHIM.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Austria/Komisja(Sprawa T-251/11) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Energia elektryczna — Pomoc dla zakładów energochłonnych — Austriacka ustawa o ekologicznej energii elektrycznej — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Możliwość przypisania państwu — Selektywny charakter — Ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych — Przekroczenie uprawnień — Równość traktowania)

(2015/C 046/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer, J. Bauer, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata T. Rabla)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo V. Kreuzschitz oraz T. Maxian Rusche, a następnie Maxian Rusche oraz R. Sauer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo S. Behzadi-Spencer oraz S. Ossowski, a następnie S. Behzadi-Spencer oraz L. Christie, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/528/UE z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 24/09 (ex N 446/08) – Pomoc państwa dla zakładów energochłonnych na mocy austriackiej ustawy o ekologicznej energii elektrycznej (Dz.U. L 235, s. 42).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Xeda International/Komisja(Sprawa T-269/11) ⁽¹⁾

(Środki ochrony roślin — Substancja czynna o nazwie etoksychina — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Cofnięcie pozwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję — Rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 — Rozporządzenie (WE) nr 33/2008 — Przyspieszona procedura oceny — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo do obrony — Proporcjonalność — Uzasadnione oczekiwania)

(2015/C 046/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xeda International SA (Saint-Andiol, Francja) (pełnomocnicy: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi, G. von Rintelen i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/143/UE z dnia 3 marca 2011 r. dotyczącej niewłączenia etoksychiny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz zmieniającej decyzję Komisji 2008/941/WE (Dz. U. L 59, s. 71).

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona*
- 2) *Xeda International SA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, w tym koszty postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Banco Privado Português i Massa Insolvente do Banco Privado Português/Komisja

(Sprawa T-487/11) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa — Sektor finansowy — Gwarancja państwowa zabezpieczająca pożyczkę bankową — Pomoc mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego — Artykuł 107 ust. 3 lit. b) TFUE — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Wytyczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw — Zgodność z komunikatami Komisji dotyczącymi pomocy dla sektora finansowego w kontekście kryzysu finansowego — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia]

(2015/C 046/52)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Banco Privado Português, SA (Lizbona, Portugalia); Massa Insolvente do Banco Privado Português, SA (Lizbona) (przedstawiciele: adwokaci C. Fernández Vicién, F. Pereira Coutinho, M. Esperança Pina, T. Mafalda Santos, R. Leandro Vasconcelos i A. Kéri)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i M. Afonso, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/346/UE z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 33/09 (ex NN 57/09, ex CP 191/09) udzielonej przez Portugalię w postaci gwarancji rządowej [państwowej] udzielonej BPP (Dz.U. 2011, L 159, s. 95).

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Banco Privado Português, SA i Massa Insolvente do Banco Privado Português, SA zostają obciążone własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

**Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Rada
(Sprawa T-643/11) ⁽¹⁾**

**[Dumping — Przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części pochodzących z Chin —
Ponowne rozpatrzenie — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Prawo do obrony —
Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia]**

(2015/C 046/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Chiny); i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Neuhaus, H.J. Freund i B. Ecker)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, pełnomocnik, wspierany początkowo przez adwokatów G. Berrischa i A. Polcyna, a następnie przez A. Polcyna i D. Geradina).

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland, M. França i A. Stobiecka Kuik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1008/2011 z dnia 10 października 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzonego na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części wysyłanych z Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajlandii, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 268, s. 1) w zakresie dotyczącym skarżących.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG pokrywają, poza własnymi kosztami, cztery piąte kosztów poniesionych przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Rada pokrywa jedną piątą własnych kosztów.
- 4) Komisja pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 49 z 18.2.2012.

**Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – CEDC International/OHIM – Underberg (Kształt źdźbła
trawy w butelce)**

(Sprawa T-235/12) ⁽¹⁾

**[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie trójwymiarowego
wspólnotowego znaku towarowego — Kształt źdźbła trawy w butelce — Wcześniejszy trójwymiarowy
krajowy znak towarowy — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 75 i art. 76 ust. 1 i 2
rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Przedstawienie dowodów po raz pierwszy przed izbą odwoławczą —
Uprawnienia dyskrecjonalne przyznane na podstawie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 —
Obowiązek uzasadnienia]**

(2015/C 046/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polska) (przedstawiciele: adwokaci M. Siciarek, G. Rząsa i J. Mrozowski)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Underberg AG (Dietlikon, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A. Renck i J. Fuhrmann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 marca 2012 r. (sprawa R 2506/2010-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Przedsiębiorstwem Polmos Białystok (Spółka Akcyjna) a Underberg AG.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 26 marca 2012 r. (sprawa R 2506/2010-4)
- 2) OHIM ponosi, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez CEDC International sp. z o.o.
- 3) Underberg AG ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012 r.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Coca-Cola/OHIM – Mitico (Master)

(Sprawa T-480/12) (¹)

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Master — Wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe Coca-Cola i wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy C — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Podobieństwo oznaczeń — Dowody dotyczące handlowego wykorzystywania zgłoszonego znaku towarowego]

(2015/C 046/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Coca-Cola Company (Atlanta, Georgia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, D. Stone, L. Ritchie, solicitors, i S. Baran, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat A.I. Malami)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 sierpnia 2012 r. (sprawa R 2156/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy The Coca-Cola Company a Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 29 sierpnia 2012 r. (sprawa R 2156/2011-2).

- 2) OHIM pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez The Coca-Cola Company.
- 3) Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Heli-Flight/EASA

(Sprawa T-102/13) ⁽¹⁾

(Lotnictwo cywilne — Wniosek o zatwierdzenie warunków lotu w odniesieniu do helikoptera typu Robinson R66 — Wydana przez EASA decyzja odmowna — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zakres kontroli przeprowadzanej przez komisję odwoławczą — Zakres kontroli przeprowadzanej przez Sąd — Skarga na bezczynność — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2015/C 046/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Heli-Flight GmbH & Co. KG (Reichelsheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Kittner)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) (przedstawiciele: adwokaci T. Masing i C. Eckart)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EASA z dnia 13 stycznia 2012 r. w sprawie oddalenia wniosku skarżącej mającego na celu uzyskanie zatwierdzenia warunków lotu, złożonego w odniesieniu do helikoptera typu Robinson R66 (numer serii 0034), po drugie, żądanie stwierdzenia bezczynności EASA w zakresie rozpatrzenia wniosków skarżącej z dnia 11 lipca 2011 r. i z dnia 10 stycznia 2012 r. dotyczących tego helikoptera, a po trzecie, żądanie naprawienia przez EASA szkody, jaką skarżąca w jej opinii poniosła w następstwie wydania wspomnianej decyzji odmownej oraz wspomnianej bezczynności.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Heli-Flight GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 27.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Ludwig Schokolade/OHIM – Immergut (TrinkFix)

(Sprawa T-105/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TrinkFix — Wcześniejsze słowne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe Drinkfit — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów i usług — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 046/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ludwig Schokolade GmbH & Co. KG (Bergisch Gladbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Fischer i A. Brodtkorb)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Pohlmann, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Immergut GmbH & Co. KG (Elsdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Schoenen, V. Töbelmann i S. Frenz)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 grudnia 2012 r. (sprawa R 34/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Immergut GmbH & Co. KG a Ludwig Schokolade GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ludwig Schokolade GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 13.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Selo Medical/OHIM – biosyn Arzneimittel (SELOGYN)

(Sprawa T-173/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SELOGYN — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SELESYN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Odmowa rejestracji]

(2015/C 046/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Selo Medical GmbH (Unternberg, Austria) (przedstawiciel: adwokat T. Schneider)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: biosyn Arzneimittel GmbH (Fellbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunz-Hallstein i H. Kunz-Hallstein)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 stycznia 2013 r. (sprawa R 2601/2011-4), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między biosyn Arzneimittel GmbH a Selo Medical GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Selo Medical GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – van der Aat i in./Komisja Europejska**(Sprawa T-304/13 P) ⁽¹⁾**

[Odwolanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Roczna waloryzacja wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Współczynnik korygujący stosowany wobec urzędników i pracowników zatrudnionych w Varese — Artykuły 64-65a regulaminu pracowniczego — Załącznik IX do regulaminu postępowania — Rozporządzenie (UE) nr 1239/2010 — Obowiązek uzasadnienia — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Oczywisty błąd w ocenie]

(2015/C 046/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chris van der Aat (Besozzo, Włochy) i in. urzędnicy, a także pracownicy Komisji Europejskiej, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, D. de Abreu Caldas i J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i D. Martin, następnie J. Curall i A.-C. Simon, pełnomocnicy), a także Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwolanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) wydanego w dniu 21 marca 2013 r. w sprawie van der Aat i in./Komisja (F-111/11, RecFP, EU:F:2013:42), którego zamiarem jest spowodowanie uchylecia tego wyroku.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Chris van der Aat oraz inni urzędnicy i pracownicy Komisji Europejskiej, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku ponoszą własne koszty oraz pokrywają koszty poniesione przez Komisję w ramach postępowania w niniejszej instancji.
- 3) Rada Unii Europejskiej ponosi własne koszty powstałe w ramach postępowania w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 24.8.2013.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Comptoir d'Épicerie/OHIM – A-Rosa Akademie (da rosa)**(Sprawa T-405/13) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską — Graficzny znak towarowy da rosa — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy aROSA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 i zasada 22 rozporządzenia (WE) nr 2868/95]

(2015/C 046/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Le Comptoir d'Épicerie (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Arnaud)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: A-Rosa Akademie GmbH (Rostock, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Theis)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 maja 2013 r. (sprawa R 1195/2012-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między A-Rosa Akademie GmbH a Le Comptoir d'Épicerie.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Le Comptoir d'Épicerie zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 28.9.2013.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – „Millano” Krzysztof Kotas/OHIM (Kształt bombonierek czekoladowych)

(Sprawa T-440/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie trójwymiarowego wspólnotowego znaku towarowego — Kształt bombonierek czekoladowych — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 046/61)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Zakład Wyrobów Cukierniczych „Millano” Krzysztof Kotas (Przeźmierowo, Polska) (przedstawiciel: radca prawny B. Kański)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 maja 2013 r. (sprawa R 755/2012-2) dotyczącą zgłoszenia do rejestracji trójwymiarowego oznaczenia tworzonego przez kształt bombonierek czekoladowych jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zakład Wyrobów Cukierniczych „Millano” Krzysztof Kotas pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – AN/Komisja

(Sprawa T-512/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Mobbing — Artykuł 22a ust. 3 regulaminu pracowniczego — Pominięcie rozstrzygnięcia — Przeinaczenie okoliczności faktycznych)

(2015/C 046/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: AN (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci É. Boigelot i R. Murru)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Ehrbar, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. w sprawie AN/Komisja, F-111/10, Zb.Orz.SP, EU:F:2013:114, mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) AN/Komisja, F-111/10, Zb.Orz.SP, EU:F:2013:114, zostaje uchylony w zakresie, w jakim pominięto w nim rozstrzygnięcie w przedmiocie zarzutu dotyczącego nieprawidłowości dochodzenia o sygnaturze CMS 07/041.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 3) Skarga wniesiona przez AN do Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-111/10 zostaje oddalona.
- 4) AN pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Komisję Europejską związanych zarówno z postępowaniem przed Sądem do spraw Służby Publicznej, jak i z postępowaniem w niniejszej instancji.
- 5) Komisja pokrywa połowę własnych kosztów związanych zarówno z postępowaniem przed Sądem do spraw Służby Publicznej, jak i z postępowaniem w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Groupe Canal +/OHIM – Euronews (News+)

(Sprawa T-591/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego News+ — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ACTU+ — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 046/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francja) (przedstawiciele: adwokaci L. Barissat i R. Joseph)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Euronews (Écully, Francja) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Schmitt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 września 2013 r. (sprawa R 1533/2012-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Groupe Canal + i Canal + France z jednej strony a Euronews z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Groupe Canal + zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Wilo/OHIM (Pioneering for You)(Sprawa T-601/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Pioneering for You — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 046/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Schneiders)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 września 2013 r. (sprawa R 555/2013-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Pioneering for You jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wilo SE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Faita/EKES(Sprawa T-619/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Mobbing — Brak wsparcia i naruszenie obowiązku staranności — Naruszenie prawa — Prawo do obrony)

(2015/C 046/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carla Faita (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas i J. N. Louis)

Druga strona postępowania: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES), (przedstawiciele: M. Pascua Mateo i L. Camarena Januzec, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów M. Troncoso Ferrera i F.M. Hislaire'a)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. w sprawie F-92/11 Faita/EKES, Zb.Orz.SP, EU:F:2013:130.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Carla Faita pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES).

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Monster Energy/OHIM (REHABILITATE)(Sprawa T-712/13) ⁽¹⁾**[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego
REHABILITATE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Artykuł 7
ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2015/C 046/66)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)**Przedmiot**

Skarga na decyzję R 609/2013-1 Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 października 2013 r. dotyczącej zgłoszenia słownego oznaczenia słownego „REHABILITATE” jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Monster Energy Company zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 1.3.2014.**Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. – Heidrick & Struggles International/OHIM
(THE LEADERSHIP COMPANY)**(Sprawa T-43/14) ⁽¹⁾**[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego
THE LEADERSHIP COMPANY — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy —
Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2015/C 046/67)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Heidrick & Struggles International, Inc. (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Norris)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. Harrington, pełnomocnik)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 października 2013 r. (sprawa R 338/2013-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego THE LEADERSHIP COMPANY jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) *Heidrick & Struggles International Inc.* zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2014 r. – Actega Terra/OHIM – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)

(Sprawa T-766/14)

(2015/C 046/68)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Actega Terra GmbH (Lehrte, Niemcy) (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Heidelberger Druckmaschinen AG (Heidelberg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Food Safe” – wspólnotowy znak towarowy nr 9 502 551

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 września 2014 r. w sprawie w sprawie R 2440/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji w takim zakresie, aby została uchylona decyzja Wydziału Unieważnień z dnia 14 października 2013 r. (sygn. 6912 C) oraz został odrzucony wniosek o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 9 502 551;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2014 r. – Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV/CPVO – Artevos i Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztiervielfalt (Oksana)

(Sprawa T-767/14)

(2015/C 046/69)

Język skargi: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV (Uden, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokat P. Jonker)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Artevos GmbH (Karlsruhe, Niemcy) i Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztiervielfalt eV (Bielefeld, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed CPVO

Zgłaszający sporny znak towarowy: strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Oksana – zgłoszenie nr 2005/1046

Zaskarżona decyzja: decyzja izby odwoławczej CPVO z dnia 2.07.2014 w sprawie A007/2013

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- w konsekwencji stwierdzenia nieważności: uwzględnienie odwołania strony skarżącej od decyzji CPVO nr R 1232, OBJ 13-086, OBJ 13-087, OBJ 13-088 i OBJ 13-090, uznanie odmiany zgłoszonej przez stronę skarżącą za (dostatecznie) nową w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 2100/94 oraz objęcie odmiany zgłoszonej przez stronę skarżącą wspólnotowym systemem ochrony odmian roślin;
- obciążenie CPVO i drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 10 i 76 rozporządzenia nr 2100/94.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – CGI Luxembourg i Intrasoft International/Parlament

(Sprawa T-769/14)

(2015/C 046/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luksemburg) i Intrasoft International SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego o umieszczeniu oferty skarżących na drugim miejscu kaskady w części 3 „Tworzenie i utrzymywanie systemów informatycznych dla produkcji” w przetargu nieograniczonym nr PE/ITEC/ITS14 „Usługi zewnętrzne w dziedzinie IT” oraz decyzji Parlamentu Europejskiego o udzieleniu pierwszego zamówienia w kaskadzie „Steel consortium”;
- Zasądzenie od Parlamentu Europejskiego odszkodowania na rzecz skarżących z tytułu utraty zamówienia;
- Ewentualnie zasądzenie od Parlamentu Europejskiego odszkodowania na rzecz skarżących z tytułu utraty szansy; oraz
- Obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami prawnymi i innymi, poniesionymi przez skarżących w związku ze skargą w niniejszej sprawie, nawet w razie oddalenia skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędów we wzorze oceny, niespójnych instrukcji dla oferentów, naruszenia instrukcji dla oferentów, naruszenia specyfikacji warunków zamówienia, naruszenia zasad przejrzystości i dobrej administracji.
 - skarżący podnoszą, że wzór oceny przedstawiony w specyfikacji technicznej zawierał szereg błędów. Ponadto komisja przetargowa stosowała inny wzór, niż zapowiedziano, nie informując o tym oferentów, oraz stosowała wartości z innej tabeli, niż to ogłoszono w odpowiedziach na pytania oferentów.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 110 rozporządzenia finansowego i art. 149 rozporządzenia delegowanego – Stosowany wzór nie prowadzi do udzielenia zamówienia oferentowi mającemu ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie w stosunku do ceny.
 - skarżący podnoszą, że tabela, z której komisja przetargowa czerpała wartości w celu zastosowania wzoru oceny, nie odpowiada oczekiwanemu sposobowi realizacji umowy. W rezultacie brane pod uwagę elementy nie odpowiadają rzeczywistym potrzebom Parlamentu Europejskiego, co nieuchronnie będzie prowadzić do udzielania zamówień kaskadowych wykonawcom, których oferty nie są najkorzystniejsze z punktu widzenia Parlamentu.
3. Zarzut trzeci, dotyczący niejasności i niejednoznaczności specyfikacji warunków zamówienia.
 - skarżący podnoszą, że Parlament Europejski wprowadził w swoich pismach interpretację specyfikacji technicznej, która jest niezgodna z innymi częściami tej samej specyfikacji, odpowiedziami swoich własnych służb na pytania oferentów i celami udzielanego zamówienia. Wskutek tego specyfikacja techniczna może wprowadzać oferentów w błąd, uniemożliwiając im opracowanie najlepszej strategii cenowej, a tym samym złożenie najlepszej oferty.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia – prawa do skutecznego środka odwoławczego i istotnego wymogu proceduralnego.
 - skarżący podnoszą, że informacja przekazana im w pismach Parlamentu Europejskiego po ogłoszeniu udzielenia zamówienia w spornym przetargu nie stanowi należytego uzasadnienia, ponieważ jest w znacznym stopniu niewystarczająca do tego, by umożliwić skarżącym zastosowanie wzoru oceny i sprawdzenie prawidłowości oceny. Parlament Europejski nie ujawnił w pełni informacji branej pod uwagę w celu zastosowania wzoru oceny, chociaż oferta finansowa pierwszego wykonawcy w kaskadzie była czynnikiem decydującym dla uplasowania skarżących na drugim miejscu wśród wybranych oferentów, ponieważ oferta skarżących była pierwsza znacznie przed innymi w ocenie jakości ofert i dopiero po rozpatrzeniu ceny zajmowane przez nią miejsce uległo zmianie.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia specyfikacji warunków zamówienia i art. 107 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego.
 - skarżący podnoszą, że zgodnie z publicznie dostępną informacją dwa przedsiębiorstwa biorące udział w „wyłącznych” częściach, w tym pierwszy wykonawca w kaskadzie w części 3, połączyły się, i że w związku z tym nie można im udzielić powyższych zamówień. W przypadku wskazanych wykonawców zachodziłby oczywisty konflikt interesów, jeżeli zostaliby zaproszeni do realizacji zamówienia.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2014 r. – Red Lemon/OHIM – Lidl Stiftung (ABTRONICX2)

(Sprawa T-776/14)

(2015/C 046/71)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Red Lemon Inc. (Hong Kong, Chiny) (przedstawiciele: T. Wieland i S. Müller, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „ABTRONICX2” – zgłoszenie nr 8 534 943

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 września 2014 r. w sprawie R 2078/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

**Odwołanie wniesione w dniu 28 listopada 2014 r. przez Europejski Bank Centralny od wyroku
wydanego w dniu 18 września 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-26/12
Cerafogli/EBC**

(Sprawa T-787/14 P)

(2015/C 046/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: E. Carlini i M. López Torres, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Druga strona postępowania: Maria Concetta Cerafogli (Rzym, Włochy)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku z dnia 18 września 2014 r. w sprawie F-26/12 Cerafogli/EBC;
- wydanie orzeczenia stosowanie do żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji; oraz
- obciążenie każdej ze stron jej własnymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania orzecznictwa w sprawie Grolsch do spraw z zakresu służby publicznej, a tym samym błędnej wykładni zakresu zasady skutecznej ochrony sądowej w świetle art. 47 karty, oraz braków w uzasadnieniu.
2. Zarzut drugi dotyczący nieuwzględnienia prawa instytucji do obrony, naruszenia celu postępowania poprzedzającego wniesienie skargi oraz nieuwzględnienia istotnych okoliczności faktycznych oraz błędnej wykładni zasady pewności prawa.

3. Zarzut trzeci dotyczący wysnucia błędnych wniosków z charakteru zarzutu niezgodności z prawem, błędnej wykładni art. 277 TFUE i zasady pewności prawa.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnej wykładni zasady skutecznej ochrony sądowej, nieuwzględnienia okoliczności faktycznych sprawy oraz naruszenia zasady proporcjonalności.

**Odwołanie wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Erica Vanhalewyna od wyroku wydanego
w dniu 25 września 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-101/13 Osorio i in./
ESDZ**

(Sprawa T-792/14 P)

(2015/C 046/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eric Vanhalewyn (Grand Baie, Mauritius) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 25 września 2014 r. w sprawie F-101/13 Osorio i in./ESDZ;
- wydanie orzeczenia w drodze nowego rozstrzygnięcia w następujący sposób:
 - stwierdza się nieważność zaskarżonej decyzji;
 - ESDZ zostaje obciążona kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Z odwołania wynika, że strona je wnosząca żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 25 września 2014 r. w sprawie F-101/13 Osorio i in./ESDZ.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”) stwierdził po pierwsze, że niewydanie przez ESDZ ogólnych przepisów wykonawczych do art. 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem”) było uzasadnione okolicznością, że ESDZ znajdowała się wciąż, odnośnie do stosowania tego przepisu, w okresie adaptacyjnym a po drugie, że strona skarżąca może skutecznie powoływać się na naruszenie obowiązku wydania ogólnych przepisów wykonawczych jedynie w sytuacji, gdy wykaże, że organ powołujący zastosował ten przepis w sposób arbitralny.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez SSP prawa w zakresie, w jakim stwierdził on, że ESDZ odpowiednio uzasadniła zaskarżoną decyzję, chociaż powody, które skłoniły organ powołujący do odrzucenia negatywnej opinii komitetu pracowniczego nie zostały podane.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez SSP prawa w zakresie, w jakim stwierdził on, że organ powołujący mógł, w braku ogólnych przepisów wykonawczych, uwzględnić inne parametry niż przewidziane w regulaminie pracowniczym celem pomiaru natężenia trudności warunków życia w miejscach zatrudnienia pracowników poza Unią Europejską.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2014 r. – Skype/OHIM – Sky International (SKYPE)**(Sprawa T-797/14)**

(2015/C 046/74)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Skype (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: A. Carboni i M. Browne, solicitors)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Sky International AG (Zug, Szwajcaria)**Dane dotyczące postępowania przed OHIM***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Słowny wspólnotowy znak towarowy „SKYPE” – zgłoszenie nr 9 724 394*Postępowanie przed OHIM:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 września 2014 r. w sprawie R 1075/2013-4**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie zgłoszenia do OHIM w celu jego rozpatrzenia;
- nakazanie OHIM i wszelkim interwenientom pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez skarżącego oraz kosztów postępowania odwoławczego przed Czwartą Izbą Odwoławczą w sprawie R 1075/2013-4 oraz postępowania w sprawie sprzeciwu B 1 870 834 przed Wydziałem Sprzeciwów.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Laboratorios ERN/OHIM – michelle menard (Lenah.C)**(Sprawa T-802/14)**

(2015/C 046/75)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Laboratorios ERN, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Correa)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* michelle menard GmbH – Berlin cosmetics (Berlin, Niemcy)**Dane dotyczące postępowania przed OHIM***Zgłaszający:* michelle menard GmbH*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Słowny wspólnotowy znak towarowy „Lenah.C” – zgłoszenie nr 10 426 617*Postępowanie przed OHIM:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 września 2014 r. w sprawie R 2260/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i w razie potrzeby michelle menard GmbH kosztami postępowania (solidarnie).

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2014 r. – August Storck/OHIM (Przedstawienie kwadratowego opakowania w kolorach białym i niebieskim)

(Sprawa T-806/14)

(2015/C 046/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: August Storck KG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Goldenbaum, I. Rohr, T. Melchert i A. Richter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego (Przedstawienie opakowania w kształcie kwadratu) – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 169 244

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 września 2014 r. w sprawie R 644/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-809/14)

(2015/C 046/77)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: P. Gentili, avvocato dello Stato, i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma dyrektora generalnego zasobów ludzkich Komisji Europejskiej z dnia 2 października 2014 r. HR.A2 do dyrektora generalnego ds. Unii Europejskiej ministerstwa spraw zagranicznych Republiki Włoskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko ww. pismu, które zostało sporządzone w nawiązaniu do zaskarżonego już w drodze skargi w sprawie T-636/14 ogłoszenia o naborze na stanowisko dyrektora centrum tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej (Luksemburg) (COM/2014/10356), w którym to piśmie zajęto stanowisko w kwestii podnoszonej rozbieżności między spornym ogłoszeniem a formularzem dostępnym na stronie internetowej do celów składania kandydatur, który to formularz ogranicza dostępne w tym celu języki do francuskiego, angielskiego i niemieckiego.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 18 TFUE i art. 24 akapit czwarty TFUE; art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; art. 1 i 2 rozporządzenia nr 1/58 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej; art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników z tego względu, że poprzez odesłanie do strony internetowej Komisji, która zawierała takie wiążące postanowienie, ogłoszenie nałożyło na kandydatów wymóg przedłożenia życiorysu i listu motywacyjnego obowiązkowo w języku angielskim, francuskim lub niemieckim, a nie w jakimkolwiek języku urzędowym Unii. Aby usunąć te wady, Komisja powinna była – zdaniem skarżącej – zmienić stronę internetową i przedłużyć terminy do przedstawienia kandydatur.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i lojalnej współpracy (art. 4 ust. 3 TUE), gdyż podczas procedury wydawania spornego ogłoszenia Komisja udzielała wielokrotnie formalnych zapewnień rządowi włoskiemu, iż ww. dyskryminacja językowa zostanie usunięta, jednak przyjęła ona inne postępowanie przy redagowaniu ogłoszenia i przy przygotowywaniu zasad funkcjonowania strony internetowej, do której ogłoszenie odsyła odnośnie do prezentacji kandydatur.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w uzasadnieniu, jako że zdaniem skarżącej decyzja Komisji powinna była zostać wydana przez przewodniczącego lub właściwego komisarza, a nie przez dyrektora generalnego zasobów ludzkich.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – BPC LUX 2 i in./Komisja

(Sprawa T-812/14)

(2015/C 046/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luksemburg), BPC UKI LP (George Town, Kajmany), Bennett Offshore Restructuring Fund, Inc. (George Town, Kajmany), Bennett Restructuring Fund LP (Wilmington, Stany Zjednoczone), Queen Street Fund Ltd (George Town, Kajmany), BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund LP (George Town, Kajmany), BTG Pactual Absolute Return II Master Fund LP (George Town, Kajmany), CSS LLC (Chicago, Stany Zjednoczone), Beltway Strategic Opportunities Fund LP (George Town, Kajmany), EJP Debt Opportunities Master Fund LP (George Town, Kajmany), EJP DO Fund (Cayman) LP (George Town, Kajmany), TP Lux HoldCo (Luksemburg, Luksemburg), VR Global Partners LP (George Town, Kajmany), Absalon II Ltd (Dublin, Irlandia), CenturyLink, Inc. Defined Benefit Master Trust (Denver, Stany Zjednoczone), City of New York Group Trust (Nowy Jork, Stany Zjednoczone), Dignity Health (San Francisco, Stany Zjednoczone), GoldenTree Asset Management Lux Sàrl (Luksemburg, Luksemburg), GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Ltd (Dublin, Irlandia), San Bernardino County Employees Retirement Association (San Bernardino, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Webber i M. Steenson, Solicitors oraz P. Fajardo, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 sierpnia 2014 r. w sprawie niepodnoszenia zastrzeżeń wobec środka notyfikowanego przez Portugalię dotyczącego restrukturyzacji Banco Espírito Santo S.A. (BES), w postępowaniu SA.39250; oraz
- nakazanie Komisji pokrycia kosztów postępowania poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżące twierdzą, że Komisja popełniła błędy co do prawa, błędy w ocenie okoliczności faktycznych oraz błędy proceduralne, ponieważ w sposób oczywisty nieprawidłowo oceniła rozwiązanie alternatywne, w szczególności w zakresie możliwości wykorzystania w ramach restrukturyzacji BES kapitału prywatnego.
 - Komisja naruszyła liczne wymogi Komunikatu dotyczącego sektora bankowego, ponieważ nie dokonała w ogólne oceny lub, alternatywnie, nie przedstawiła uzasadnienia w odniesieniu do okoliczności, czy: a) pomoc została ograniczona do koniecznego minimum, b) kapitał prywatny został wykorzystany w maksymalnym stopniu, c) miał zastosowanie wyjątek od wymogu, że posiadacze podległych wierzytelności przyczyniają się w pełni, ze względu na fakt, że mogłoby to zagrozić stabilności finansowej lub doprowadzić do nieproporcjonalnych rezultatów, oraz d) przestrzegana była zasada nie pogarszania sytuacji wierzycieli.
 - Komisja nie zbadała rozwiązania alternatywnego, a tym samym dokonała nieprawidłowego założenia faktycznego, że jedyną alternatywą dla zgłoszonych środków jest likwidacja BES. Komisja nie uwzględniła dowodu potwierdzającego, że był dostępny nowy kapitał prywatny, który mógł obniżyć pomoc państwa wymaganą przez zgłoszony środek.
 - Komisja miała obowiązek wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające na mocy art. 108 ust. 2 TFEU. Nie czyniąc tego, Komisja naruszyła prawa procesowe skarżących przysługujące im na mocy tego postanowienia.
2. Zarzut drugi, w którym skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła ich prawa procesowe, ponieważ nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego.
 - Zgłoszenie, rozważane obiektywnie, zrodziło poważne trudności w zakresie oceny w odniesieniu zarówno do okoliczności faktycznych jak i prawa.
 - Badanie wstępne przeprowadzone przez Komisję, które trwało jedną niedzielę, nie mogło być pełne ani wystarczające, biorąc pod uwagę znaczenie i złożony charakter przedmiotu dochodzenia.
 - Komisja miała powody, aby sądzić, że przedstawione jej informacje mogą być niewiarygodne lub że co najmniej wymagają weryfikacji zanim zostaną uznane za wiarygodne.
 - Komisja nie uwzględniła ust. 50–53 Komunikatu dotyczącego sektora bankowego, które ustanawiają dwuetapowy proces ratowania i restrukturyzacji w odniesieniu do pilnych sytuacji, takich jak sytuacja w jakiej znalazł się BES.
 - Komisja miała obowiązek wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Nie czyniąc tego, pozbawiła skarżących, jako zainteresowane strony, jakiegokolwiek możliwości uczestniczenia w postępowaniu, co narusza ich prawa procesowe przysługujące im na mocy art. 108 ust. 2 TFEU.

**Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung/OHIM
(Cottonfeel)**

(Sprawa T-822/14)

(2015/C 046/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung GmbH (Gerolstein-Müllenborn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Straub)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Cottonfeel” – zgłoszenie nr 11 935 236

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 października 2014 r. w sprawie R 2579/2013-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed izbą odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL